

eina be mažo darbo žmonės. Ką gi nustoja apiešdinti tėvynę lietuvių darbininkas? — Nieko. Jai bent mažumas vargų.

Cia darbininko šeimyna iš 5-6 žmonių per metus išleidžia maistui maždaug nuo 90-120 rub. Cia jam kasdien koliai nelaimės išlikus stovi prieš akis baisi bado šmėkla. Cia darbininkas dažnai girdi nuo darbdavio priekaištimus: "užmokesti imti jį žinote, bet dirbti tingi, nenorite, nemokate".

Darbo žmogaus reikalai pavesti Dievo apveizdai. Teisės kaptalo pusėje. Darbo laikas neapribotas. Dvasiškai su reikalais užganėdinti įtaisai: baznycia, karčiamai, pasninkai ir tiek. Kas darbininkui geresnio ir naudingeso, persekiojimas, slopinimas. Visas svieto vargų priežastis veidmainiškai sukraujama ant darbininkų sprando. Toks tai Lietuvos darbininko gyvenimas.

O mažamezio gyvenimas ar daug kuo geresnis? Ūkininkai taip pat turi savo vargų ir tai nemaža.

Amerikoj-gi darbininkas jaigu tik turi darbo, jaučiasi smagiau. Ten vienas žmogus metams maistui išleidžia maždaug apie 300 dolarių, t. y. 5 kartus tiek, kiek Lietuvoje. Jam žinomas darbo laikas. Jis turi laiko paskaityti knygą, laikraštį, nueiti į teatrą, į muziejų, prakalbų pasiklausti, su draugais pasikalbėti. Ten yra darbininkų draugijos, kurios stengiasi apsaugoti darbininką juodai dienai užslinkus. Žodžiu visame jaučiasi smagiau.

Tai, mano nuomone, tokios priežastys gimdo išsivystę. Kol tos priežastys bus, negalės nei kova, nei įvairūs varžymai, nei pavojai, nei vargai, nei karčiai sienų apstatymas, nei laikraščių apie išsivystus neįmanomas žinios.

Zinoma ir tenai vargų užtekina. Ir tenai, rasydami laisvą, skundžiasi išsivystę ant savo vargų, bet galų gale visgi priduria, — kad darbo žmogų verčiau Amerikoj negu Lietuvoj.

Antra, Amerikoj lietuviai, bent jų dauguma, greičiau supranta visų savo vargų priežastį — tamsumą ir imasi šviesti.

Nemanau, kad taip skaitlinga išsivystė būtų geru daktu. Atvirkščiai ji baisiai blėdinga. Bet ką darysi, kad maža yra tokių, kuriems labiau rūpėtų tautos reikalai, kaip savi asmeniški. Tiems-gi, kuriems rūpi tautos reikalai, pirminega, pasiliekia vienas tik kelias kovai su išsivystę: sekti kitų šalių kultūros ir laisvės keliais. Tikrai susilyginus su kitais žus ar bent sumažės išsivystę, kaip lygiai ir kiti mūsų vargai.

("Lietuvos Zinios").

IS DANIJOS.

Jensgaard'e yra lietuvių 21 žmogus. Visi jie tarnauja dideliuose ūkiuose. Per metus darbininkas uždirba apie 200 rublių, bet sutaupti nesutaupe nieko ir kokie atėjo, tokie ir pasiliekia. Kad nelankytų restauracijų, tai gal dar šiek tiek liktų, bet ir tai nekazin kiek galdų namo parnešti. Svetimoje šalyje mūsų žmonės šalia tikėjime. 1908 m. buvo atvažiuoję iš Belgijos kuningas lietuvis Bielskis, o šiemet atsilankė taipogi iš Belgijos kitas kuningas lietuvis. Tie kuningai atvyksta aprūpinti katalikų reikalais. Bet iš lietuvių išpažintį atliko gal tik trečia dalis. Geriau būtų, kad lietuviai Lietuvoje gyventų.

("Saltinis").

IS AMERIKOS.

48 VALSTIJOS.

Pakėlus Arizoną ir Naująją Meksiką į valstijų eiles, Amerika susidės iš 48 valstijų. Iš pradžių, pasiūsojus nuo Anglijos, susidėjo tik ir 13 valstijų.

500 FARMŲ.

Amerikos valdžia garsina, jog apskrčiuose užsivaičiuose per privedimą vandens turi 500 farmų nuo 20 iki 80 akrų žemės išdalinimi žemdirbiams. Kolonistai turi užmokėti tik vandens privedimo išlaidas.

AMERIKOS ISVEZIMAS IR IVEZIMAS.

Pereituose metuose Amerikon atgabenta dailės dalykų už \$3,800,000, siemet gi už \$21,000,000, deimantų pernai atgabenta už \$24,100,000, siemet už \$39,800,000. Brangių kasty atgabenta pernai už \$21,100,000, siemet už \$26,200,000. Automobilų beveik už tiek jau igabenta pernai kaip ir siemet — už \$2,900,000. Išviso gi iš svetur prekių atgabenta už \$1,558,100,000, o igabenta už \$1,710,000,000. Isgabentimas, sulyginus su percaits metais, pasididino \$72,000,000 igabenimas gi \$246,000,000.

KRUVINOS MUSTYNES SU STREIKLAUZIAIS BROOKLYNE, N. Y.

Brooklyne tarp cukraus trusto streikuojančių darbininkų ir streiklausių bei trustininkų liepos 28 d. iškilo kruvinos mustynės. Kuomet su streiklausių pagelba trustininkai norėjo išvežti iš dirbtuvių cukrų, susirinkusi streikininkų kruva pradėjo svaidyti ir vežimus plytopis. Vežimus dabojo policininkai. Vienas jų buvo užgautas plytos ir suriko "ugnį". Ūmai pasipylė revolverių šuviai ir žmonės pradėjo kirti, pažeisti, tačiau neišsiskirstė ir emė šaudyti atgal. Žmones šaudė trusto perdėtiniai. Pirmas iššovė trusto kasierius H. A. Morgan ir nušovė žmogų.

Minioje buvo daug moterų net ir su mažais vaikais. Tūlos jų, ištatę prieklin savo vaikus, rėkė: "šaukit, šaukit į mūsų vaikus!" "New York Evening Journal" rašo, kad iš streikininkų minios girdėjosi šauksmas lietuvių kalboje (pasakytas "natives of Poland"): "Musk! musk! musk!", o moteris ir vaikai, kaip aidas kartoje šitą šauksmą.

Saudymai ir plytų svaidymas dar ilgiau nebūtų sustoję, jaigu nebūtų įsikišę kuningai, kurie emė raminti žmones. Susirėmimo užmūšta vienas žmogus ir 25 sužeisti, iš sužeistųjų ne vienas mirs. "New York-Ev. Journal" paduoda šiuos nukentėjusių vardus: užmūstas: Nobolosky Valentas, 45 metų amžiaus, šuvis pataikė į galvą, iškarto krito negyvas. Sužeisti: Sanaski Julius, 26 metų amžiaus, perkauta koja ir ranka, pagysias; Kivita Juozas (laikraštį pasakytas Carbatu, laišku-gi mums pranešta tikra pavardė, tai yra lietuvis) 40 metų amžiaus, pašautas į petį, pagysias; Levandovski Jonas, 26 metų amžiaus, pašautas į krutinę, pagysias; Banprod Jon., 34 metų amžiaus, pašautas į dešinę koją, pagysias; Bender Jonas, 36 metų amžiaus, užgautas plytos, mirsias; Slavoski Samuelius, 36 m. amžiaus, užgautas plytomis į krutinę, pilvą ir nugarą, mirsias; Richard, policmonas pažeistas plytos.

Trustas turės stoti į teismą. Morgan užstatė "bond" \$5,000.

UŽMUŠE MIESTO MAJORA.

Ridgeway, Va. Čia likosi užmūstas, miesto majoras A. H. Bousman. Jis gulėjo hamake prikabinant tarp dviejų medžių. Koksi praivis po hamaką metė bombą, kuri explodavo. Explodijos Bousmono kojos tapo israntos ir jis nuo sužeidimų pasimirė. Piktadario ne suėmė ir nežinia, kas jis yra.

SUĖMĖ MASKOLISKO BANKO KASIERIŲ.

New York. Vienoje valgykloje visai netoli maskoliškai-chinisko banko likosi suimtas to banko kasierius Ervin Wider, kuris pašlavė 600,000 dol. banko pinigų. Jį nugaleno pas teiseją, kuris pareikalavo už paleidimą 25,000 dol. kaucijos. Kadangi jis tiek pinigų neturėjo, tapo kalejiman nugebentas. Detektyvai dabojo jo paėmė, nes manė, kad pabėgęs kasierius turi susinėsimus su pačia. Ir neapsiriko.

SUIMTA POR.

Montreal, Canada. Atkako čia iš Anglijos garlaivys "Montrose", ant kurio, kaip mano, yra D-ras Crippen, kuris Londone užmūšė savo pačią, o paskui su savo stenografe iš Londono išdumė. Atkakus laivui, tuojau ant jo nuėjo Londono policijos urėdininkas Dew, kuris D-rą Crippeną asabiškai pažįsta.

TAI BUVO JIESKOMAS.

Father Polne, Queb. Atkakus iame laive Montrose buvo iš tikro jieskomas D-ras Crippen, kuris pabėgo iš Londono, kada viduryj namų, kur gyveno, rado kuną jo moteries, ir mergina Ethel Clara Lenere, jo stenografe. Londono detektyvas, atkakęs ant laivo, abudu suareštavo. Crippeną jis asabiškai pažinojo. Mergina buvo vyriškuose drabužiuose, o Crippen pasidavė kuningui. Abudu leis sugrąžinti Anglijon. Laivo pasakieriai visai nežinojo, koki paukčiai su jais drauge važiuoja.

MUSA NEGRUS.

Palestine, Tex. Aplinkinėse Slocom ir Denison, 300 ginkluotų baltųjų pradėjo be jokios priežasties, mušti ir skersti beginklius negrus, nušovė jų apie 20, o gal ir daugiau.

Sioux Falls, S. D. Ir čia skerėdė negrus. Kiek jų užmūstė, nežinia. Mat Amerikoj su negrais daro tą patį, ką darė Maskolijoje jnodašimčiai Odesoj, Baltstogėj, Kišineve arba Kijeve su žydais.

UŽSIMUŠE MILIJONIERIUS

Mineral Wells, Tex. Kolored valstijoje, netoli Ludlow, ant vėžių Colorado & Souther geležinkelio rado negyvą milijonierių R. K. Wylie. Jis važiuavo su savo pačia, bet ji rytmetį, atsikėlus, vyro vagono nerado. Koronierius mano, kad Wylie tapo užmūstas, o užmūstėjas jo kuną ant vėžių išmetė. Bet jis galėjo ir pats išsokti.

UŽMUŠE SAVO MOTINĄ.

Quincy, Mas. Italijonas dirbtuvės savininkas Lanis Restilli iš Gracite nušovė savo motiną ir akmenį skaldydikos savininką Hardwicką, o jo brolių ir savo brolių pašovė. Matyt italijonas gavo porto sumaišymą. Jam pasisekė pabėgti.

NEBUVO NORIČIŲ PRIEGLAUDOS JIESKOTI.

Kansas City, Kans. Pagarsėjusi Amerikoj salnių daugytoja Carrie Nation buvo įrengus namus prieglaudos pačioms girtuoklių vyrų. Kadangi vienok nebuvo noričių tuose namuose prieglaudos jieskoti, tai jie sugrąžinti jų įrengėjai. Dabar ji nori tuos namus parduoti ir už gautus pinigus įrengti apleistiemis vaikams namus.

PRARIJO KRUTANTIS SMILTYNAS.

Maspath, N. J. Gyvenantis čia 23 metų gatvinių kary konduktorius Elbrech su dviem draugais išėjo žvejoti į Jamaicą užlają, kur užsiuvo iki suteimai. Einat namon, Elbrech užėjo ant krutantių smėlių ir jie pradėjo jį ryti; jo gi draugai nuklumpo dumble ir ryjamam duotį pagalbos negalėjo, todėl jį žėmė ir prarijo. Jo kuną tik ant rytojaus atkavė.

DIDŽIUVIŲ PULKAS.

Seattle, Wash. Atkakę čia gazalininis laivas "Helen Pohnson", pranešė, jog plaukiant Behrings jūry šiauruma, liepos 5 d. atsieję jam prasimūti per pulką plaukiančių didžiųjų, kurių buvę apie 20,000. Buvęs ant laivo fotografas nuėmė daug fotografijų ir gal jas neužleisio pamatysime krutantių paveikslų teatruse.

PAĖMĖ NEGRUS KIAUSINIUS.

Pittsburg, Pa. Valdžios inspektorius iš čionykščių saldyklių, kuriose laiko valgio produktus, paėmė 125 skrynias kiaušinių pačiančių iš Nebraskos. Kiaušiniai tie buvo neva gvarantuoti, jog yra tyri, bet vienioj uncijoj jų įturio rado net 2 milijonu visokių bakterijų.

NEKENČIA PRIEVARTOS.

Cornocopia, Wis. Kadangi ug nagesių maršalas Albert Sandow su revolverių bandė verst koki tai Brunnerį padėti ugniesgiams gesinti girių gaisrą, tas, pė vartojamą prievartas, pavė maršalą kriminaliniam įsman. Zingaidu, kaip į mėsalo pasielgimą žiūrės Amerikos teismas. Europoj panašios atsitikimuose visur prie.

ti ugniai visų, o ne vien ugniesgių reikais.

NUSIZUDE IS BAIMES DŽIOVOS.

Town Cross, Clairs, Wis. Nusizude čia 15 metų mergaitė, Karolina Plens. Mergina mat sūrio kė mągė, kad gavo džiovą ir kad turė mirti. Nusizude bijodama mirties. Apie tai ji pranešė tėvams paliktame jiems laiške.

BAIMĖ SVETIMAM KRASTE.

Pereitą savaitę, ant garlaivio "Pannoma" atkako į New Yorką 21 metų mergina Rosa Nemeth, su savo apsiavedusia sesere. Seserį tuoj išleido, bet merginą, kadangi ji kelionėj gavo akių uždegimą, sulaukė ir nugaleno ant Ellis Island. Kada gi nugaleno ligonbutin ištyrimui ir visai merginą uždarė, ji bandė per langą laukan išsokti. Mat ji dar savo kaime girdėjo, kad yra koki mergų prekė, tai, kada ją išrėdė, manė, kad ji tokių prekėjų rankas pateko.

SUSIMUŠE.

San Antonio, Tex. Gyvulių ganytojai, susimušė su mexikonais iš San Benito. Tris ypatos tapo užmūstos, o dvi pavojingai pašautos. Gaudant piemenims koki ten plėšiką, į juos pasisielė paūliai pradėjo šaudyti.

AUDRA.

Hawesville, Ky. liepos 28 d. šitos aplinkinės siautė audra su debesų praplysimais, nuo ko užgimę tvanai ir nunešė veik visus tiltus. Kelių daugumas vandens apsemti, Louisville & St. Louis geležkelis daugelyj vietų vandens uždarytas. Išgriauta geležinkelio stotis Louisburge ir apsemtos dirbtuvės Cell Gilly, Ind. Prigėrė taipgi daug gyvulių.

LYTUS UGNĮ UŽGESINO.

Denver, Col. Roull pavietį siautė girių gaisrai, kurie išaikino medžius ant ploto 40,000 akrų. Užėjus liepos 28 d. lytus užgesino ugnį giriuose Larimer pavietį.

KARSCIAI.

Omaha, Nebr. Čia dar vis dideli karščiai. Mieste Omaha 27 liepos buvo 104° šilumos šėšely, o mieste Beaver City net 108° šilumos.

NELAIMĖS.

Quebec, Kanada. Netoli La Tuque explodavo parakas geležkelio traukinyj. Explodijos 11 darbininkų tapo užmūstų.

Decatur, Ill. Netoli Niantic automobilius susimušė su elektriku karu. Prie to dvi ypatos tapo užmūstos, o viena mirtinai sužeista.

Lena, Wis. Bevežant degtukus, sulipė į vežimą, tris Armero Casparo vaikai, uždegė vežimą šiaudus ir visi vaikai sudegė.

Cleveland, O. Prie St. Clair ave. gatvinių karas susimušė su traukiu Pennsylvania geležkelio. Prie to 12 ypatų tapo sunkiai sužeisti.

Joplin, Mo. liepos 29 d. čia vėl apsinuodino lavonų nuodais 22 ypatos; iš viso gi savaitėj buvo 102 apsinuodinimai. Dvi ypatos pasimirė, o daug pavojingai serga. Sveikatos užveidza pareikalavo inspektorius, kad jie išstytų priežastis tų apsinuodinimų.

IS DARBO LAUKO.

South Bend, Ill. Pasitraukė nuo vietų 15 streiklausių Grand Trunk geležkelio, kadangi jiems nusibodo kova su streikuojančiais tarnais.

Terre Haute, Ind. Angliakiai 11 distrikto Indiana valstijoje, 7,375 balsais prieš 5,529 nutarė priimti kompanijų išlygą ir užbaigti streiką.

Cleveland, O. Agentai Grand Trunk geležkelio gaudo streiklačius. Vienam čionykščiame hotelyj jie parengė biurą streiklausių priėmėjimo, bet hotelio savininkas, apie tai išgirdęs, juos iš hotelio išvijo.

Oskaloosa, Iowa. Angliakiai organizacijos volstijoj Iowa veik vienbalsiai nutarė paskubinti 100,000 dol. streikuojantiems Illinois valstijoj angliakiams.

Columbus, O. Streikuoją čia tarmaujanti ant gatvinių karšių. Miesto majoras laukia riaušių, todėl pareikalavo nuo gubernatoriaus kariuomenės.

Denver, Cal. Susirinkime delegatų "Western Federation of Workers", delegatų smarkiai užsiupo ant prezidento "American Federation of Labor" Gompero ir reikalavo, kad jis visai nuo savo vietos pasitrauktų, nes nemoka vesti darbininkų reikalų.

Lausung, Mich. Vokietijos geležkelių komisija pradėjo egzaminuoti Grand Trunk geležkelio kompanijos sutrauktus vietojį susitrukusius savo tarnų streiklačius. Ir persitirkio, kad daugelis jų mēnka išmano apie savo pareigas. Komisijos perdėtinis pareikalavo, kad kompanija paleistų streiklačius.

Pereitą savaitę Jungtinose Valšėnuose buvo 198 nusibankrutinimai, arba 17 mažiau negu užpėti.

St. Louis, Mo. Telegrafistams Missouri Pacific ir Iron Mountain geležkelių pakelta algos ant 6%.

Chicago, Ill. Organizuoti namų statymo darbininkai nutarė streikuoti. Iki liepos 28 d. streikavo jau pusė darbininkų dirbusių prie statymo tūly namų.

United Master Butchers Association of America, kurios konvencija siemet atsisub Chicagoj, mano įrengti Chicagoj neprigulmingas nuo trusto gyvulių skerdyklas ir mėsą pardavinėti pigiau. Minėta organizacija turi 53,000 narių.

Evansville, Ind. Vulcan Plow Works savo darbininkams dovanoms paskyrė \$8,000. Jiems gyventi pastatė gražius namelius. Tuose namuose, kuriuose užgimė vaikas, randa buvo dovanota.

New York. Sustreikavo 400 darbininkų Federal Sugar Refinery Yonkerse. Dėl ko jie sustreikavo, kompanija nežino, nes jai savo reikalavimų jie nepastatė. Sustreikavę yra atvieiai.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS BROOKLYNO, N. Y.

Nors neseniai čia buvo surengtas iškilmingasis Žalgirio kovos paminėjimas, tai vienok 3-čia T. Mylėtojų Draugijos kuopa, pasi-audodama progą, surengė, liepos 26 d. Tautiškaime name vakarą, kurio svarbiausia dalimi buvo p. J. Gabrio referatas apie Žalgirio kovą. Vakara atidarė p. J. V. Liutkauskas, Centralinis Tėv. Myl. Draugijos pirmininkas, tam tikra prakalba. P. Gabrio referatas apie Žalgirio kovą nereiškia plaatesnių paaiskinimų, nes jis dabar išeis cina per "Lietuvą" ir apie jo vertę gali spręsti kiekvienas skaitytojas. Čia tik reikia pažymėti, jog iliustravimas referato 25 pūkiais stere-optikais paveikslais pridūda jam dvigubą vertę.

Su pagalba paveikslų ir tam tikro mēsto ant audėdo kovos plėno, p. Gabrys mōkėjo nupiešti taip vaizdžiai visą bėgį tos milžiniškos kovos, jog kiekvienam išrodė tarši tas viskas atsitiko jo akys. Žmonių buvo pilna svetainė ir reik pripažinti, jog tai buvo rinktinia publika, kuri mōkėjo pavyzdinai užsilaikyti per visą ilgą ir karštą vakarą.

Tikru vakaro papuošimu buvo net trys chorai: "Mildos" (vien vyrų), "Apšvietos" draugijos choras ir "Daina" iš E. New Yorko. Pirmas ir trečias buvo gambiai vedami p. Erenimo, o "Apšvietos" choras p. Bukė-naicio. Smagu buvo klausyti dainelių "Apšvietos" draugijos choro, kurian pilnai priguli pastreiklausių priėmėjimo, bet hotelio savininkas, apie tai išgirdęs, juos iš hotelio išvijo.

rai, kaip tai sakoma, griebe pūbliką už širdies. Choras nedidelis, bet jo nariai gerai "susi-dainavę" ir, galima manyti, šiek tiek "apsilipavę"; choras galytų pasigindyt pirminystę net ir su Chicagos garsioju "Birutes" choru.

Didelis užganėdinimas buvo matomas, kada p. Liutkauskas pranešė susirinkusiems vietinės kuopos sąnariams, jog ilgai laukiami Kudirkos raštai jau atėjo ir sąnariai gali jau atsitiimti. P. Mikolainis, sugavęs iš kur tai pilną kompletą Kudirkos raštų, parodė publikai, ką šiuosmet gauna Tėvynės Mylėtojų Draugijos sąnariai ir ragino tą draugiją remti, kviesdamas sekantį kuopos susirinkimą. Teko patirti, jog buvo keli, kurie, nelaukdami susirinkimo, tuojau netik prisirašė prie vietinės kuopos, bet užmōkėjo po \$2.50 už Kudirkos raštus (naujai prisirašę gauna juos tik už pusę kainos).

Visas vakaras padarė labai malonų įspūdį, o rimtas programos turinys verčia pavadinti jį vienu iš naudingiausių vakarų Teko girdėti, jog 3 T. M. D. kuopos žadama ir ateityje surengti neblogesnius už šitą vakarą.

K. Dzukas.

IS AMSTERDAM, N. Y.

Liepos 22 d. buvo čia grįždama iš III T. M. D. seimo Chicagoje p. J. abrys. Iš tos priežasties sekantį nedėdienį (liepos 24 d.) greituju buvo surengtos prakalbos paminėjimui 500 m. sukutavių Žalgirio kovos. Iš pradžių buvo manoma surengti tikrą apvaikščiojimą su plačiu programu, bet kad p. J. Gabrys už kelių dienų išvažiuoja Europon, pasiganėdinta tik prakalbomis ir dainomis. Prakalbos atsisbuvo vietinėj bažnytinėj svetainėj. Nežiūrint į neišpasakytai karštą dieną, žmonės, pakviesti vietinio klebono ant 5 valandos po piet, pradėjo rinktis jau nuo trijų. Penktą valandą jau buvo pilnutėlė svetainė — išviso apie 700 žmonių. Svarbiausiu kalbėtoju buvo p. J. Gabrys, kuris savo prakalboj labai priedarė ir veizdingai nupiešė netik priežastis ir bėgi pačios kovos ties Žalgiriu, bet ir tolimesnės tos kovos pesekmes.

Atminimai apie garsią Žalgirio kovą, kurioj mūsų garsiaji bočiai į dulkes sutrynė kryžvinių galybę, privertė antrą iš eilės kalbėtoją B. K. Balevičių, palyginti buvusį lietuvių padėjimą ir galybę su dabartiniu mūsų tautos padėjimu. Paėms savo kalbai žodžius: "Svarba ne skaitlingume, bet kokybėj", jis daugybę pavyzdžių nurodė, jog lietuviai neprivalo, nustoti vilties atgavimo savo tautai laisvės vien tik todėl, kad mēs esame, sulyginus su kitomis tautomis, neskaitlingi. Bulgariai, Montenegro ir kiti dar neskaitlingesni, o šiandien didžiausią net politiską neprigulmybę. Šiuose laikuose laimė ir gerovė tautų (ypatingai mažesnių) priguli ne tiek nuo jų skaitlingumo, kiek nuo jų kokybės — apšvietos ir išsilavinimo. Todėl aišku, kad lietuviai, svajodami apie politiską neprigulmybę, turi pradėti nuo pakėlimo tarp savęs apšvietos, nuo išdirbimo savosios kultūros ir nuo sutvėrimo savo krašte pramonės.

Vakaro vedėju buvo vietinis klebonas, kun. J. Židaniavičius, kuris, apart perstatymo kalbėtojų, ilgokai ir pertikrinančiai kalbėjo apie naudingumą mūsų tautai tokių įstaigų, kaip sumanytas įkūrimas lietuviškojo banko išpirkimui dvarų Lietuvoj, kurios dabar maskoliai ir lenkai stengiasi apgyvendinti savo "poselencais". Savo varde ir varde amsterdamičių išreiškė p. Gabriui padėką už Amsterdamo atlinkymą ir vėlyjo, kad sumanytas lietuviško banko greit būtų įkūnytas. P. Gabrys taipgi aiškino, kokiū būdu ir kaip toki banką galima įkūrti ir užlaikyti.

Žmonės begalo tuom dalykų užsiteresavo ir daugumas pasiklaido dar privatiškai apie tą dalyką klausinėjo. Prakalbas pamargino vietinis bažnytinis choras, kuris, po vadovystę p. Chomentaucko, padainavo tautiskąjį himną ir karščiaką dainą.

Panėdėlyj po pietų p. Gabrys, lydimas buvusio T. M. D. pir-

mininko B. K. Balevičiaus, išvažiavo Brooklyn, N. Y., kur turėjo skaityti referatą apie Žalgirio kovą atmininko vakarą.

Lietuviai netolimō miesteliū, Schenectady, taip pat norėjo surengti pas save Žalgirio kovos paminėjimą ir buvo atsitiuntę Amsterdamo delegaciją pakviesti Gabrij pas save tą patį nedėdienį. Jų, mat nesusinešta ankš-čiau su Amsterdamu, todėl reikėjo rengiamą Schenectady apvaikščiojimą atidėti kitam laikui.

K. D.

IS RACINE, WIS.

Siuo laikų pas mus darbai silpnai eina; pribuvusiam iš kitų darbas labai sunku gauti.

I. Cace plūgų dirbtuvė ir Michell Lewis, automobilij dirbtuvės beveik sustoję.

Neseniai čia įsikūrė Klubar vardu "Pirmas Lietuviškas Klubas Racine". Klubo užduotį iki šiam laikui dar nežinomos matysime, į kokias vėzes pakryps. Taipgi neseniai įsikūrė čia ir parapija vardu Sv. Kazimiero. Tikimos gal bus kuomet ir kuningelis.

IS GARDNER, MAS.

Pasaulėj nieko nėra amžino, kas, gyvas turi mirti. Taip gali netrukus atsitikti ir su L. S. S. 89 kuopa. Liepos 24 d. buvo socialistų susirinkimas. Plakatuose buvo garsinta, jog bus svarstomi svarbūs reikalai, todėl kviesta susirinkti draugus ir atsivest naujus prisirašyti. Kuopoj yra apie 40 narių bet surinkimam atėjo vos septyni.

Kuopos sekretoriaus P. J. Mockevičiaus, taipgi nebuvo, nes jo brolio buvo krikštynas. Nutarė Darbo dienų surengti balių su svaigiančiais gerimais. Tuli socialistai, nori sutverti kitą kuopą.

Draugas.

IS BLOOMVILLE, WIS.

Liepos 20 d. vėjas iš degančių miškų atnešė ugnį, kuri uždegė audžiuosią žolę pievose ir daug javų, sudegė tvoros ir daug triubų. Kaip kur šuliniai įgriuvo. Sudėję Heinemann Lumber Co. lentų pjūvylą, sudegė visos triobos ir lentos; užliko tik viena mokykla; sudegė dvi lietuvių, tris latvių ir šešios kitų tautų farmos. Kiek sudegė gyvulių, nežinau, bet sudegė daug karvių ir arklių. Gyvulius išvarėme ant vieškelio ir truputį drabužių išnešėme. Mano triobos buvo dar naujos ir jos nebuvo nuo ugnies apsaugotos, o už žemę dar ne buvo užmōkėta, nes neseniai pirkau. Gyvenu dabar kaip čigonas budėję ir kenčiu didelį vargą. Gal bent giminės susipras mane suselpti.

Juozas Snarskis,

Box 88,

c) inkurimu pradinio mokslo kursų suaugusiems ir priaugantiems;

d) steigimu knygynėlių ir viešų skaityklų;

e) organizavimu dramsaiškių kuopų, dainininkų chorų, rengimų spektaklių, koncertų ir šiaip jau padarais pasilinksminimo vakarų.

II. Liaudies Mokykla savo veiklumą tiesia ir į kitas lietuvių kolonijas. Ji steigiasi visur, kur tik pasiekia:

a) organizuoti šviesesnių lietuvių-iseivių gaivalą į tam tikrus šviesos platintojų būrelius, kurie toliau patis varo kultūros darbą toje apylinkėje;

b) apylinkėse, kur dvasiškųjų jėgų stoka Liaudies Mokykla sulys savo išsilaikymu siuntinėja iš savo ar iš kitų artimesniųjų vietų prelegentus, kalbėtojus, pagaliaus sutaisytas viešam skaitymui lekcijas ar referatus.

NARIAI.

§ 3. Liaudies Mokyklos nariu gali būti, be gimtios skirtumo, kiekvienas prasišviečęs asmuo, sutinkąs su draugijos tikslu ir norįs aktyviai prisidėti prie jos uždavinių vykinimo.

§ 4. Kandidatai į narius turi būti rekomenduojami dviejų L. M-klos narių. Jie priimami slapto balsavimu.

§ 5. Teisės visų narių lygios.

§ 6. Kiekvieno nario doriška priedermė prirengti į metus nors vieną viešą paskaitą.

§ 7. Nariai moka L. M-klos išdan mēnesines įnašas sulys jos Visuotinių Susirinkimų nutarimu.

§ 8. Narys, nesilankęs per šešis mėnesius ir draugijos susirinkimus ir aktyviai neprisidėjęs Liaudies Mokyklos kultūriniam darbe, skaitomas savo noru iš draugijos išstojusiu.

§ 9. Paprastieji L. M-klos posėdžiai laikomi syki į mėnesį; prisiėjęs reikalui, suaukiama nepaprastasis susirinkimas.

§ 10. Posėdis skaitoma tiesotais, atvykus ⅓ narių.

TURTAS.

§ 11. Liaudies Mokyklos turtas susideda: a) iš mėnesinių narių įnašų; b) pelno iš įvairių draugijos parengiamų susirinkimų, vakarų, spektaklių, etc.; c) dovanų.

§ 12. Turtas apverčiama: samdyti būtų susirinkimams ir vakarams; knygynų steigimui; parsiųsindimui įvairių lietuviškų ir svetimų sulys reikalo periodikų raštų skaityklon, — ir apskritai pridirgimui visokių išlaidų, kurie tik L. M-klos kultūriniam darbe pasidaro.

ORGANIZACIJA.

§ 13. Pildomuosiu draugijos organu yra jos Valdyba, renkama vieniems metams ir susidedanti iš a) Pirmininko, b) Raštininko, Izdininko, c) Knygininko ir d) dviejų Literatiskojo Komiteto narių.

§ 14. Viršausioji L. M-klos įstaiga yra jos narių Visuotinis Susirinkimas.

§ 15. Visuotiniai Susirinkimai susaukia Valdyba syki į metus, pasibaigus paskaitų sezonui, ne vėliau gegužės 15 dienos.

§ 16. Pakvietimą Visuotiniam Susirinkimam Valdyba išsiunčia visiems nariams ne vėliau dviejų savaitių prieš jo atidarymą.

§ 17. Visuotinis Susirinkimas:

a) išklauso draugijos pirmininko pranešimo apie L. M-klos veiklumą praėjusiais metais;

b) nusiskiria revizijos komisiją peržiūrėjimui draugijos turto;

c) perkato Valdybos ir Komitetų veikimus;

d) peržiūri ir patvirtina draugijos įplaukų ir išlaidų apyskaitą už praėjusiuosius metus;

e) perenka draugijos Valdybą sekantiems metams;

f) nubražia Liaudies Mokyklos darbų projektą sekantiems metams.

§ 18. Visuotinio Susirinkimo nutarimai atliekama slapto balsavimu.

§ 19. Visuotinio Susirinkimo posėdžiai tiesoti, dalyvaujant juose vienam trečdaliui visų Draugijos narių — išskiriant tarimui apie draugijos likvidaciją (§ 21).

§ 20. Šie įstatai gali būti, sulys reikalo, Visuotinių Susirinkimų taisomi ir papildomi;

neliečiant vienok pačių L. Mokyklos pagrindų, apskelbtų jos Tiksluose (§ 2, I, II).

§ 21. Draugiją gali uždegti Visuotinis Susirinkimas dalyvaujant jame ne mažiau dviejų trečdalių visų draugijos narių ir tinkant ant to nemažiausiu dviem trečdaliu visų Visuot. S-me dalyvaujančiųjų.

§ 22. Įvykus Liaudies Mokyklos reikalų likvidavimui, visas jos turtas turi būti pavestas Lietuvių Mokslo Draugijai Vilniuje.

IS LIETUVIŲ LAIKRAŠČIŲ

„Tėvynės“ redakcija polemizuoja su dr. Graičūno dėlei jo straipsnio „Neubagaukime, tik dirbkime“, tilpusio „Lietuvoje“. Iš šios polemikos mums teidomų pajudintas žemės išpirkimo klausimas. „Tėvynės“ redakcija skaitydama dr. Graičūno nuomonę „nedasidėjusiomis“ ir nelo-giskomis, sako, kad jis nebūtų taip įsišokus, jaigu būtų „susipažinęs su planais vyrų, užmaniusių išpirkimą dvarų „Lietuvoje“, ir nurodo J. Gabrio straipsnį „Tėvynė pavojuje“, kuriame nuo amerikėnų „nieko daugiau nereikalaujama, kaip tik sutvėrimo akcijinės bendrovės, kuri pirkinėtų Lietuvoje dvarus“. Taigi tame ir dalykas, kad šitie p. J. Gabrio „planai“ buvo dar mažiau „dasidėjusieji“, negu dr. Graičūno nuomonės... Šiame „Lietuvos“ numeryje telpa vieno įžymesniųjų Lietuvos advokatų laiškas, pabrėžias, jog Amerikoje įsikūrusi bendrovė neturi teisų pirkti žemę Lietuvoje. P. J. Gabrys nei to nežinojo.

Sakoma, būtinai dienraščio reikia. Tik iki šiol dar nebuvo rimčiau gyvendita ir pasiaiskinta, dėlko jo reikia. Vienutinė atrama buvo ta, kad kitos tautos turi, tai ir mes neapsileiskim. Vienok šitoki atrama yra gera tik tasyk, jaigu „neapsileisti“ verčia tautos gyvenimo sąlygos. Kitaip sakant čia svarbu ne „apsileidimas“ kitais, bet tai, ar yra gyvas reikalas tam ar kitam dalykui įkūnyti.

Dienraščio reikalingumą dabar emė svarstyti p. Papartis „Vien. Liet.“ N. 30. Svarbiausią ratio dienraščiu gyvuoti jis mato tame, kad dienraštis galėtų daug prigriebti mūsų pramoninkams, pranešdamas kasdieninį pramonijos kursą. Sako:

„Ir dienraštis labai ir labai prisidėtų prie pakėlimo pramonės. Daugumas ažuot piningus laikyti bankose, užsiimti pramone, kur savo turtelini rastų šimteriopos nuosimėčius ir lengvesnį gyvavimą, vieton dabartinės nuoskaudos, kurią ne vienam prisieina karčiai apverkti, prakišus per neismany-mą daugelio metų sunkiai uždirbtus skatikus....“

Tačiau, skaitant šį pamatavimą, negali nekilti mintis, ar gi lietuviškam gyvenimui, nebėgančiam per daug greitą tempą, nepakanka sevaitinių pranešimų apie pramonijos stovį... Tik... dalykas tame, kad ir tų sevaitinių pranešimų mūsų laikraščiuose neturime. Dėlko? Gal, viena, dėlto, kad mūsų žmonės dar nelabai daboja į tokius dalykus, kita-gi, kad tarpe mūsų nėra finansinių žinovų. Tokius-gi žinovus, gamina ne laikraščiai, bet specialinės mokyklos ir biržos. Ar tas pas mus sevaitiniai, ar kasdieniniai laikraščiai, mes savo pramonijos nepakelsime, kol neturėsime jos žinovų.

Jaigu būtų prasmė dienraščiu gyvuoti, tai tik naujesnių žinių dėlei. Bet ir čia klausimas, kokias mes galime turėti naujesnes žinias. Žinios iš Lietuvos daug naujesnės negalės būti. Naujos žinios politikinės — mažai kam apėina.

Dauguma mūsų skaitytojų teidomauja visokiais atsitikimais, nelaimėmis, gaisrais ir tt. Taigi ir dienraštis pakaktų mūsų skaitytojams tik tasyk, jaigu jis būtų kimšte prikimstas aprašymais visokių būty nebūtų dalyky. Bet ar taip jau būtinai to reikia?

Kol saulė užtekės, rasa akis išės.

Amerikos lietuviai tarėsi (pvzđ. laikraštinių suvažiavime) įsteigti moksleiviams, „amžinąją stipendiją“ Gruenvaldo amžinam minėjimui. Ne vienas jau džiaugėsi, pajutęs užtekant „amžinosios stipendijos“ aušrinę. Bet veltui. Kol saulė užtekės, rasa akis išės.

Laikraštis, einas iš Chicago, „Amerikos Žinios“, praneša, jog greitai laiku būsiąs padidintas; vietoj 8 pusl. turėsias 12 pusl. kaina-gi pasiliksiant ta pati, \$1 metams.

„Draugas“, nurodymas, į tūlą turtingą italą S. Z. Poli, parasiųsį anglų dienraščius karstą protestą prieš žeminimą italų vardo Amerikos spaudoje, sako, kad ir mums lietuviams reikia pasekti Poli'o pėdomis, ir protestuoti prieš lietuvių pravardžius bei niekinimus.

„Vienybės Lietuvninkų“ redakcija, klausiant vienam savo skaitytojų, paaiškina, jog žodis „kunigas“, anot mūsų kalbos žinovų, esąs tikrai lietuviškas žodis. „Is juoko — esą — išvada, — yra labai svarbus ir valdonos pavadinę „kunigais“, kad jie visuomet būna kūnigai, tai yra, riebus....“

„V. Liet.“ redakcijos čia suklusta. Nei vienas dabartinių kalbos žinovų žodį kuningas nesako esant tikrai lietuvišku. Kuningą žilų senovė lietuvių pasiskolino nuo gothų. Senobinis gothų žodis buvo kuni — giminė, rasė, kuning — giminės vadovas; is to paties žodžio yra išsirutulę dabartiniai: vokiškas — koenig, šved. — konung, daniskas — konge, anglišk. — king.

FILOZOFO NEBUVĖLIO GUDRYBES.

Viskas, kas yra per daug, yra per daug. Si teisybė yra labai aiški. Vienok daugybė žmonių ir jos negali sugrūmoloti.

Pas lietuvius dabar viešpatauja „mokslo“ gadynė. Ir pas kvailiausią agitatorių ant galo liežuvio „mokslas“ šoka „suktinij“ ar „klumpakojį“....

Senovėje prakilniems poetams dėdavo ant galvos laurų vainikus. Dabar-gi yra skaitoma prakilniais tie, kurie ant galvos ar į galvą prisikrauna tyronų, valdovų, ponų, bombų, kirvių, kūjų, lopetų ir kitų galų.

Bloga, jaigu kas per daug turi ambicijos, bet dar blogiau, jaigu kas ją visai pameta.

Negerai, jaigu kvailas žmogus yra tikybinis fanatikas, bet dar negeriau, jaigu jis, pasilikdamas kvailas, į nieką neįtiki.

Nuolat tertiartojamas „ai-ai-ai“ nieko neatsieksia.

REIKALĖ ORGANIZACIJOS IŠPIRKIMUI IR IŠPARCELIAVIMUI ŽEMĖS LIETUVOJE.

Amerikos laikraštinių suvažiavime, kaip žinoma iš protokolo, buvo pakeltas klausimas apie lietuviškąjį banką išpirkimui Lietuvoje parduodamų dvarų ir šiaip žemės plotų. Susisinojimai, ar Rosijos tiesos teisė vesti Lietuvoje tokią operaciją ir kokiais pamatais galima būtų įkurti panašius bankus, buvo išrinkta komisija, į kurią įėjo D-ras J. Šliupas, A. Olševskis ir J. Griunius. Ši Komisija susirafino su įžymesniais Lietuvos advokatais ir ant to pirmas A. Olševskis gavo štai kokį atsakymą:

P. A. Olševskis, Chicago, Ill. Gerbiamasis Tamsta!

Kilęs tarp Amerikos lietuvių sumanymas, apie kurį Tamsta rašai, — yra labai svarbus ir gali būti pelningas. Tikrai reikia kapitolo ir žmonių, norinčių veikti.

Amerikiečių bendrovė negalės pirkti ir parceluoti žemės Lietuvoje. 1) Rusų įstatai neleidžia mūsų krašte pirkti žemę ne Rosijos pavaldiniams. 2) Akcionierių bendrovei gali būti leista pirkti žemės nedaugiau 200 „desetinių“ (apie 400 margų). Beto akcionierių bendrovė gali būti įsteigta tikrai leidžiant valdžiai. Bet kad valdžia ir leistų įsteigti tokią bendrovę, tai kas per darbas jos būtų, jaigu ji galėtų pirkti tik 200 desetinių. 3) Bendrovei-gi ne ant akcijų, bet komanditinių galima bus pirkti žemę tik tuomet, jei jos pilni nariai bus visi Rusijos pavaldiniai. Taigi mano nuomone, žemės pirkimą ir pardavimą parceluojant į galima didesnės ribose įtaisyti tik štai kokių būdu: jaigu susidarytų komanditinė draugija, rusiškai vadinama „tovariščestvo na vie-ric“, kuri įtaisyta be valdžios leidimo. Joje gali būti vienas, arba daugiau „draugų“. Tos ypatingos, kurios skaitytas draugais privalo turėti teises pirkti žemę Lietuvoje. Toji draugija turi sudėti iš tokių žmonių, kuriems visuomenė užsitikėtų ir duotų savo kapitalus apyvartai. Augščiau pavadintoje draugijoje esti dar pajininkai, rusiškai vadinami „vkladčiki“. Šitųjų nei skaitimus ir kitus, pirkti ir pardavimą dvarus su pelnu sau ir naudai visam kraštui. Dabar Lietuvoje žemė, suliginant su kitoms dalimis, neperbrangi, o su kiekvienais metais jos kaina būtinai

augš, nes žmonės dauginasi, apdirbimo budas tobulinasi etc. Taigi, gerbiamieji Tamstos, greičiau tartitės, mes čion kiek galėdami prisidėsime darbu ir pinigais. Jaigu Jūs, amerikėnai, prisidėsite, tai įvyks didelis darbas. Su tikra pagarba.... (vardo dėl tulų priežasčių nedėdame).

Iš šito atsakymo aišku, kad Lietuvos žemių supirkimui negalima įkurti jokio banko ar korporacijos Amerikoje. Lietuvoje-gi parankiausia tam tikslui draugijos rūšis yra komanditinė draugija, kurios sąnariai privalo turėti teises pirkti žemę Lietuvoje, taigi būti Rosijos pavaldiniais. Įsikurus Lietuvoje tokią draugiją, Amerikos lietuviai, galėtų ją paremti, pavesdami jos operacijoms savo pinigus, kaip pajininkai. Dabar, kol dar jokios draugijos Lietuvoje nėra ir nežinoma, kokios bus gvarancijos, kad įdėtieji pinigai nebus, Amerikos lietuvių nieko tame dalyke veikti negali. Tegul todėl Europos lietuviai padaro pradžią, įkuria tokią draugovę atsakančiais pamatais, o be abejonės Amerikos lietuviai ją remis.

(Teperspaudžia ar pamini šitas žinias kiti laikraščiai, kuriuose buvo tilpęs p. J. Gabrio atsisaukimas „Tėvynė pavojuje“, be pamato kviečias Amerikos lietuvius dėtus į akcijinę bendrovę).

DIENRAŠČIO REIKALĖ.

Ant mano straipsnio, dienraščio reikale, tilpusio „Lietuvos“ No. 27, atsiliepė beveik visi laikraščiai, pritardami mano sumanymui, kad mėginant surasti tikrą dienraščio parėmėjų skaitlį, reikia gauti su kuponu \$3.00 prenumeratorus. Tik pritarantieji laikraščiai pataria, kad, neįvykus dienraščiu, prenumeratorai būtų grąžinama pinigais, ne knygoms.

Rašant minėtą straipsnį aš turėjau tai atmintyje, kad neįvykus dienraščiu ir grąžinant pinigais, pasidarys daug darbo ir lėšų, taip gi bus lėšos ir priiminėjant pinigų; prie vedimo knygų, atsakinėjimo laišky ir tt. Abėnai imant lėšos bus mažiau: 15c. nuo prenumeratoriaus. Jaigu atitrakusi po 15 centų grąžinant pinigų, tai liūs, nei suma įnešamų pinigų neapribota. Tokiu būdu ištikimi ir turintieji turto gvaranciją žmonės galėtų sutraukti daug kapitalo, turėti savo tarnystę reikalingus specialistus: agronomus ir kitus, pirkti ir pardavimą dvarus su pelnu sau ir naudai visam kraštui. Dabar Lietuvoje žemė, suliginant su kitoms dalimis, neperbrangi, o su kiekvienais metais jos kaina būtinai

zicijos sutiko. Tai buvo mano tikslas projektas, o projektą galima priimti ar atmesti, ant to prievartos jokios nėra.

Tik „Draugo“ redakcija ir V. V. Rutkauskas tam projektui priešingi. „Draugas“ apgaileauja, kad dienraščio sumanymas busias sunaudotas Olševskio knygų išpardavimui.

„Dienraštis—sako „Draugas“—reikia steigti ištikrųjų, pastatyti jį ant ratų ir vežti tol, kol raitai suksis. Bet nesmagu išgristi, jog sumanymas galėtų geriausiai būti sunaudotas išpardavimui sukratųjų spaustuvėse knygų.“

Jaigu „Draugas“ mato, kad dienraščio ištikrųjų reikia, ir net supranta, kad jį reikia pastatyti ant ratų ir vežti tol, kol jo raitai suksis, tai ko „Draugas“ laukia, kodėl jo neįsteigia? Kam kencia tuos nesmagumus, kurių da niekas nepadarė? Juk nieks da dienraščiu kelio neužstojo, ir niekas nestoja konkurencijon.

Steigti dienraštį „ištikrųjų“, kaip „Draugas“ sako, tai yra vienas; bet da reikia antro „ištikrųjų“, būtent, kad įsteigtas dienraštis po mėnesiui ar keliu mėnesių nenumirtų. Tuom tai antru „ištikrųjų“ ir yra, tie 10-000 prenumeratorių, užsimokėjusių iškalno prenumeratą nors už 8 mėnesius, apie ką aš rašiau „Lietuvos“ No. 27. Pagalios ir tai dar nėra „ištikrųjų“, kad įsteigtas dienraštis galės užsilaikyti. Tai dar priklausys nuo dienraščio sandarbininkų, kaip jie įstengs jį išstobulinti. Sevaitiniams laikraščiams gruksta sandarbininkų padaryti juos tobulais, o dienraštis reikalauja daug daugiau už sevaitinius. Jai dienraštis neįstengs užgandinti skaitytojų reikalavimus, skaitytojai jo nerems ir jo užsilaikymas gali būti „neįstojų“; raitai gali nesukuti nors ir „Draugas“ jį vežtų.

„Draugas“ pasibijojo, kad progos dienraščio Olševskis neįsipaudoję už 27 tūkstančius dolerių ir apie tai rašydamas sako: „nesmagu išgristi“.

Bereikalo „Draugas“ bailinasi knygų išpardavimu. Pakol žmonės neskaitys knygų; neskaitys nei laikraščių, nors jų ratūs ir smarkiausiai suktumėme. Jai-gu norime rasti dienraščiu skaitytojus, tai pasirupinkime pirmiau supazindinti žmones su skaitymo reikalu, o kada žmonės supras skaitymo reikalą; tada ir dienraščiai skaitytojus ras. Kiekviena parduota kniga taiso geresnį kelią ir laikraščių skaitymui, ir todėl nevertetų „Draugui“ bailintis knygų prasiplatinimo.

V. V. Rutkauskas „Lietuvos“ No. 29 apie dienraštį pasakė panašiai „Draugui“. Jis sako, kad emimas iš kalno prenumeratorus bus tai akcionieriska korporacija, ir išleistojai, už svetimus pinigus, nesirupins laikraštį pagerinti, bet bus, kaip Dievas duos.

Norėčiau, kad p. Rutkauskas nurodytų kiek yra laikraščių, kurie neima prenumeratorius iškalno. Man rodosi kad visi prenumeratoria iškalno, o jai taip, tai ar tada, pagal p. Rutkauską nuomonę, tie laikraščiai yra skaitytojų savastija? Skaitytojas turi tiesą gauti tikrai vieną kopiją laikraščio per tiek laiko, už kiek jo prenumeratora užmokėta, bet neturi jokios tiesos prie spaustuvės litarų, mašinų ar firmos Toliau p. Rutkauskas sako: „Dienraštį turėtų įkurti savo pinigais, o visi pažangsnie lietuviai jį remis“.

Kad visi pažangsnie lietuviai jį remis, yra tai tuščias prizadėjimas, ant nieko neparemtas ir niekuom negvarantuotas, ir klausimas; kiek tų pažangesniųjų lietuvių yra ant kurių prizadėjų būtų galima remtis?

Įkurimas dienraščio ims mažiausiai \$20.000. Jo operacijai apie \$160 ant dienos. Kad sužinoti kaip tie pažangesnieji lietuviai dienraštį remis, reikia mažiausiai 3 mėnesių. Įrengimas \$20.000, trijų mėnesių operacija \$14.400. Sykiu iškaščiai bus \$34.400.

Labai malonėčiau, kad p. Rutkauskas nurodytų tokį filantropą, kurs pasitikėdamas ant žodžio pažangesniųjų lietuvių išmestų \$34.400 ant išbandymo ar jie jį remis ir ar dalykai duotų jį žodį.

A. Olševskis.

DELEI 4 LIEPOS PARODOS.

Per padidinancius stiklus adata išrodo kaip balkis. Taip atsitiko su aprašymu, arba, geriausias sakant, kritika, parašyta, 27 „Lietuvos“ nr., „Liet.“ Rep., apie 4 liepos apvaikščiojimą. Ten rašytojas nurodė visus teisingus įspūdžius, gautus iš minėto apvaikščiojimo, jį neperdėdamas, ir visai neturėdamas mintyje ką nors „apsmeizti“, vien nurodė klaidas ir nupėkė nepasirūpinimą reikalingų parašų, kokius visi kiti parodinin-kai (apart lietuvių) turėjo, ir dėl to pasakė, jog daugumas iš žiūrėtojų nežinojo, kas ten ejo; kiti galėjo atskirti, jog ten ejo ne ariai, bet visgi nežinojo, kas ejo, nes lietuviai ir jų vėluvų spalvos bei lietuvių fiziognomijos svetintaučių visuomenei mažai teiznomos. Vienok iš to aprašymo kairurie chigagiečiai padarė didelius dalykus ir jame rado „apsmeiztas“.

Kad tas visas straipsnis buvo teisingas, ir kad visus dalykus, kuriame jame paminėta tikrai „Lietuvos“ Rep. savo ausimis nuo žmonių į parodą žiūrincijų girdėjo, tą siūmi „Lietuvos“ Rep. patvirtina ir viešai tvirtins, jog tai yra teisybė, nors neapkenčianti to teisingo aprašymo kasžinkaip šauktų. Kas teisybė, nebaisu tą viešai tvirtinti. Užtikrinu, jog tikrai girdėjau žmones plojant ir sakant, jog „atvažinoja arių choras“, kuomet pasigirdo „Birutės“ choro dainos. Girdėjau pačius lietuvius sakant, jog tos vėluvos ir maršuotojai, kurie ejo paskui arių vėžimą, yra ariai. Girdėjau taipgi kairkuriuos menancius, jog „eina vokiečių draugijos“. Tą viską girdėjau, cida-nas saligavim, po kairėi pusei, drauge su lietuvių parodinin-kų skyriumi iki Adams gatvei mie-ste, kur reikėjo apsisotsti, ir praejimas buvo užkimstas. Žinoma, aš negirdėjau, ką sakė gubernatoriaus Deneen ir majoras Busse, apie kuriuos „Lietuvoje“ ir „Katalike“ mini pp. Mazeika ir Evaltas, buk jie sakė: „Here come Lithuanians“ (Argi p. Mazeika tą galėjo girdėti sėdėdamas ant parodos vėžimo?). Bet tai mažas dalykas, nes laikraščių reporteriai ir miesto valdžia, be abejonės turėjo žinoti, kad lietuviai ne ariai. Aprašydamas tą parodą, aš nemaniau, kad reporteriai ir majoras neatskyrė lietuvių, bet nurodžiau, kiek girdėjau ir mačiau, jog paprastoji minia tą mažai atskyrė. Man rodosi, jog svarbiausiu pasigarsinimu yra pasigarsinimas prieš minią, ne prieš valdininkus, kurie ir be to labai gerai lietuvius žino. Ar gali nors vienas išteisinti parodos rengėjų, kurie neparupino reikalingų parašų, kokius visi kiti turėjo? Kodėl parodos rengėjai dėl to nepasiteisina ir dar sako, jog jie nemato reikalo teisingos, nesirupins laikraštį pagerinti, bet bus, kaip Dievas duos.

Norėčiau, kad p. Rutkauskas nurodytų kiek yra laikraščių, kurie neima prenumeratorius iškalno. Man rodosi kad visi prenumeratoria iškalno, o jai taip, tai ar tada, pagal p. Rutkauską nuomonę, tie laikraščiai yra skaitytojų savastija? Skaitytojas turi tiesą gauti tikrai vieną kopiją laikraščio per tiek laiko, už kiek jo prenumeratora užmokėta, bet neturi jokios tiesos prie spaustuvės litarų, mašinų ar firmos Toliau p. Rutkauskas sako: „Dienraštį turėtų įkurti savo pinigais, o visi pažangsnie lietuviai jį remis“.

Kad visi pažangsnie lietuviai jį remis, yra tai tuščias prizadėjimas, ant nieko neparemtas ir niekuom negvarantuotas, ir klausimas; kiek tų pažangesniųjų lietuvių yra ant kurių prizadėjų būtų galima remtis?

Įkurimas dienraščio ims mažiausiai \$20.000. Jo operacijai apie \$160 ant dienos. Kad sužinoti kaip tie pažangesnieji lietuviai dienraštį remis, reikia mažiausiai 3 mėnesių. Įrengimas \$20.000, trijų mėnesių operacija \$14.400. Sykiu iškaščiai bus \$34.400.

Labai malonėčiau, kad p. Rutkauskas nurodytų tokį filantropą, kurs pasitikėdamas ant žodžio pažangesniųjų lietuvių išmestų \$34.400 ant išbandymo ar jie jį remis ir ar dalykai duotų jį žodį.

A. Olševskis.

Tiek dėlei „pasiteisinimo“. Dabar tulos priežastis verčia žiūrėti ir kitą prie to prisijungusi dalyką. Tuo dalyku yra tasai (bent iš dalies) nelaimin-
rasai „Reporteris“, kuris savo pranešimais negalėjo išvengti neįteises tulas ypatus. Tarp žiūstųjų, savų laiku, pasijuto esąs ir „Katalikų“ išleistojas, apie kurio bylą su Martinuk buvo patilpusi „Lietuvoje“ žinia. Rodosi, tas taip mažas dalykėlis, kokių žinių rinkėjai neikada negalėję išvengti, bet pas mus tas padarė didelius dalykus. Todėl „Katalikas“, primindamas už ką jis pykstas, visai be reikalo kabina į priekį „Lietuvos“ ir jos rašytojų, nurodinėdamas ir bjaurėdamas „melais, lietuvių šmeizmais, begėdystėmis“ ir tt., koki talpinama „Lietuvoje“. Tame matomas vien ypatingas pik-tumas. „Kad save įsipiršti ir

pakelti, reikia kitą peiktį ir niekinti". Jau jaigu "Katalikas" toks didelis teisingų žinių platintojas, tai paklausa, iš kur jis suskaitė šimtą lietuvių ir angliškų vėluvų 4 liepos parodoje ir iš kur žino ir drįsta garsinti tokį melą, jog "Lietuvos" reporteris nebuvo 4 liepos parodoje, bet sėdėjo sau kur užsidaręs, jog jis neturėjo parodos programą, jog nepažinojo lietuvių, jog rašė tą ką negirdėjo ir tt. Lai jis pasako, kodėl tokius melus tarp žmonių platina?

"Lietuvos" Reporteris.

SLAVŲ SUVAŽIAVIMAS IR L. TOLSTOJŲ LAISKAS.

Liepos mėnesyje įvyko slavų tautų tautų suvažiavimas Sofijos mieste. Slavų tautų tautų suvažiavimo idėja, kilusi gan senai, turėjo rūpėti ir šiam suvažiavimui. Ne vienas mažesniųjų tautų atstovų ir turėjo omenyje tautų brolybę, manė apie bendrą kultūrinį darbą. Tačiau Rusijos atstovai, kurių svarbiausi buvo Bobrinskis ir Gučkovas, pakreipė suvažiavimą į visai kitą pusę; jie spyrė į tai, kad slavų vienybės privalo turėti politiskus tikslus, kad vienybės privalo būti po Rusijos globa, Rusijos galybės pakėlimui. Prie to suvažiavime dalyvavo daugybė žmonių su priešingais pažiūrom, tarp kurių negalėjo būti jokio sutikimo. Dėlto suvažiavime buvo daugiausia klykavimų apie panslavizmo galybę o labai mažą patvirtinimo darbą; suvažiavimas patapo tik žaislu, ne kuo kitu.

Permatydami tai, suvažiavime visai nedalyvavo lenkai; nedalyvavo daugelis garbingų ar garsingų vyrų, kurie buvo kviešami suvažiavimui: L. Tolstoj, H. Sienkiewicz, Dmowski, Kowalewski, Milukov, Maklakov, Massarik ir kiti.

L. Tolstoj, neatvažiuodamas suvažiavimui, parašė laiską, kuriame išreiškia savo pažiūras į panslavizmą.

"Nėra abejonės — rašo Tolstoj, — kad susivieniję žmonės galingsni už nesuvienijus. Seimyna tvisresnė už pavienį žmogų. Plėšikų ganja tvisresnė už atskirą vieną plėšiką. Bendrija tvisresnė už pavienės žmogystės. Patriotizmu suvienyta viešpatija stipresnė už nesuvienytas tautas. Bet dalykas tame, kad iš žmonių susivienijimo, kurs yra tvisresnis už nesuvienytus žmones, išplaukia silpnėjimo išnaudojimas ir silpnėjimo viešpatija, idant iš pradžių apsigint nuo išnaudojimo, o paskini ir patiems jį daryt. Suprantama, kad slavų tautos, jausdamos ant savęs Austrijos, Rusijos, Vokietijos, Turkijos viešpatijų susivienijimo blogybę, trokšta pasipriešinti tautų blogybei, susidūrė ir savo susivienijimą, vienok šis naujas susivienijimas, jaigu tik jis įvyktų, būtinais veiks taip pat, ne tik kovodamas prieš kitus susivienijimus, bet ir prisilegdamas bei išnaudojamas silpnėjusius susivienijimus ir atskiras žmogystes."

Sitais žodžiais Tolstoj visai teisingai apibūdino daugumos susivienijusių slavų paslėptus norus. Kad Rusijos ir jiems panašūs slavai trokšta slavų susivienijimo kitų tautų prisilegimui, apie tai nėra abejonės.

L. Tolstoj pripažįsta tik tokių tautų susivienijimą, kurs veikty taip, kad jo privatiniai reikalai nesipriešintų visos žmonijos gerovei. "Vienybė — sako Tolstoj — yra raktas pasiiliosavimui žmonių nuo pikto. Bet, kad raktas atliktų savo užduotį, reikia, kad jis būtų įkištas iki gali, iki tai vietai, kur jis atrakina, o ne lūžta pats arba spyną laužo."

L. Tolstoj, sutiktinai su savo pažiūrom, sako, kad geriausias vienybimas yra tas, kuris remiasi religijiniu gyvenimu, bendru visiems žmonėms. L. Tolstoj tiki, kad tokiais pagrindais pirmausia pradės vienybės slavų tautos, nors jis esąs persitikrines, kad šis slavų suvažiavimas jo nuomonės pripažįsta netikimomis ir jas atmes.

L. Tolstoj pagal paskiausias fotografijas.

Kiti prakilnesni žmonės slavų susivienijimą geidžia matyti įsikūrusį bendram kultūriniam darbui ir su dauguma tų atstovų, kurie dalyvavo minimam suvažiavime, jie nenori turėti nieko bendro. Rusijos, Bulgarijos, Čekijos kultūringoji žmogiškųjų daly suvažiavime nedalyvavo, bet, tai, anot rusų laikraščio "Rieč", nekluduoja slavų kariai inteligentiškai suprasti viens kitą istolo be tu oficialinių suvažiavimų, besistengiančių restauruoti senąjį panslavikąjį nacionalizmą.

DRAUGUI.

Pagal Cezarų Flaischlen.

"Dėk ausį prie žemės Ir klausyk!... Ir tu girdėsi dūslų dundėjimą toli, labai toli, bet nuolat besiantinant artyn!"

Kazinkas dedas ore, miels drauge,

Kazinkas dedas ore!

Ar girdėjai — tarp senų ažuolų,

Naktį, vėtra kaukė ir laužė jį sukas;

Ir langenyčias daužė ir beldė,

Ir kamine staugė!

Ar matei, koks šiandieną buvo rytas,

Kaip kraujas raudonas, liepsnos apkaistytas?

Kazinkas dedas ore, miels drauge,

Kazinkas dedas ore!

Tai savotiškas laikas, miels drauge,

Savotiškas laikas!

Viskas pasiūliau bėga priekyn,

Viskas su senove cina lenktyn!

Senovės takais jau niekas neeis,

Jau niekas neeis, iki jėgos leis...

Daug ką kalba kiekvienas,

Būti gudriausias nori kiekvienas...

Vienas viliasi vieno, o kitas kitą,

bet ko, tai nei vienas nežino.

Tai savotiškas laikas, miels drauge,

Savotiškas laikas....

Kurliuk tai viskas nueis, miels drauge,

Ir kokiū būdu?

Ar gera bus paskui ar bloga?... Viską gali padaryt jaunieji....

Taip, jaunieji savo jaunumo

veiku, jaunumo veiku, dvasia ir jausmu!

Ir kuomet jie be baimės, žvilgiu

stamantriu apžvelgs niekingus menkus dalykus,

kuomet smulkiems vaidams vietos nebebus....

man rodos, viskas eis geryn, miels drauge,

man rodos, viskas eis geryn! Menkutis.

KAIP IŠRODO GYVENIMAS.

PESIMISTUI:

Išėik.

Pavojinga.

Rūkyti uždrausta.

Jeiti negalima.

Saugokis šunų.

Vaiskietiai po žolę nedaleista,

Už vertybę neatsakome.

OPTIMISTUI:

Prašome įeiti.

Pabandykite.

Viskas uždėta.

Ižanga dykai.

Maloniai užkvičiame.

Svetelius malonu matyti.

Jaigu nepatiks, sugraziname patingus.

("Life").

GRUENWALDAS (ŽALGIRIS).

1410—1910.

Keli praėjusieji ruožai.

gimas ir ginklų žvangėjimas, visos tautos rengėsi į mirtiną kovą, kuri visus turėjo išgelbėti syki ant visados nuo didžiausio ir pavojingiausio priešo, nuožmaus vokiečio-kryževio.

Klystų tas, kas manytų, kad buvo akli ir kurtys tie, kuriems buvo rengiama ta kruvinoji puota. Nesigailėjo jie nei kalnų aukso, nei milžiniško triūso bei darbo, idant priderančiai prisitaisyti prie žygio, kuris dabarties vieno kardo kirtimu žadėjo jiems atidaryti plačias duris į rytus, žadėjo pavesti jų valdžiai naujas tautas ir šalis. Jų šaukliai skelbė šventąją karę Vokietijoj, Hanzos pylis, prie Anglijos ir Prancūzijos sostų, — žodžiu, visoje vakarų Europoje, kviesdami karžygius į didįjį karą.

Rytų Europos dangus aptemo, žaibai ir griautiniai pranašavo artimą audrą.

IV.

PRIEŠ KOVĄ.

Suvienytos lietuvių ir lenkų kariūnės perėjo Prūsų sieną, traukė stačiai prieš Marienburgo, kryževių sostą.

Apygarda, kurioj stovėjo lietuvių ir lenkų armija, buvo apaugusi giria ir krūmais; priešais juos išsiskleidė platus laukas mylios didumo, viduryj to lauko ant augstumos gulėjo sodžiai Gruenwaldas ir Tanenbergas, pusė mylios vienas nuo kito atstu. Augstumos apacioj Gruenwaldo arba Gruenfeldo, tai yra Žalgirio, žaliavo gražios pievos ir dirvos; nuo Tanenbergo atpenč tesėsi tuščias tyrklauskis, tikslai viduryj jo žaliavo šeši dideli ažuolai krūvoje.

Taigi lietuvių ir lenkų kariūnės užėmė pakoją tos augstumos, kuri iš vienos pusės buvo apsemta Dombroso ežeru, iš kitos pusės Lulien ežeru.

Buvo manyta palikti čionai trumpą pailso valandą, kol Jagaila neišsklausys mišių. Kuomet kariūnė taisyte gulio, o Jagaila klausė mišių šėtoje, pastatytose ant kalnelio ties Lubeno ežeru, sargyba pranešė, jog pamatysite ateinant nuo Gruenwaldo pusės kryževių būrį. Netrukus ties Gruenwaldu pasirodė visa kryževių armija. Sušaukta buvo ant greitųjų kariškioji taryba, kuri nusprendė, kad lietuvių ir lenkų kariūnės pozicija yra gera; kariūnė stovėjo priedangoj girių ir krūmų iš dešinės ir kairės tūrėjo ežerus kurie neleidė kariūnėms apsupti priešams. Kilus kovai, lengviau būtų gintis girių ir krūmų priedangoje.

Kariškioji lietuvių ir lenkų taryba nutarė neužpuldinti ant kryževių, bet laukti ramiai jų užpuolimo.

Tuom tarpu dievotasai karaliaus nuėjo klausyti antrų mišių, o Vytautas, vyriausias lietuvių ir lenkų vadas, ėmė rinduoti kariūnė ir rengti ją į karę.

Lenkus Vytautas pastatė ant kairiojo sparno, lietuvių — ant dešiniojo. Vyriausia (po Vytauto) vadovybė ant lenkų buvo pavesta Zydramui, ant lietuvių — Goštaitui ir Zodevaičiui, totorių vadu buvo Chanas Saladinas. Abidvi armijos dalis susidėjo iš mažesniųjų skyrių — vėluvų. Lietuvių armija buvo sušaukta (senuoju papročiu) į trikampius, prišakį, trikampių smaigalį, stovėjo tvirtiausi ir drąsiausi karžygiai, vadiniami priešvėluviais, nes paskui juos buvo nesama vėluva; sienos trikampio buvo apstatytos tvirtais kariiviais, geriausiai apginkluotais ir ant didelių tvirtų arklių; trikampių viduryj buvo kariiviai prasiūta apginkluoti.

Visa lietuvių ir lenkų kariūnė buvo istiesta trijose neišpasakytai ilgose eilėse. Pirmoji eilė paprastai buvo vadinama prišakine, antroji ir trečioji kariškomis. Tarpu jų trijų rindų pasidarė dvi gatvi, kuriomis įdėjimo iš vieno galo į kitą vyriausias karvedys Vytautas, ruošdamas kariūnė į kovą.

Visa suvienyta lietuvių ir lenkų armija buvo išsitiesusi ant vienos mylios ilgio, Antrojo sparno, užimto lenkų, buvo 50 vėluvų, o lietuvių 40 vėluvų. Ant lenkų vėluvų įvairaus didumo ir spalvos buvo pažymėtas baltas erelis. Ant to pat kairiojo lenkų sparno buvo dar keturios prūsų vėluvos (iš Prezmišo, Lvovo, Haličo ir Podoliaus). Beto buvo dar ten kelios samdinių vėluvos iš čekų ir moravų.

Dešinį sparną buvo užėmusi lietuviškioji kariūnė, čia plevėsavo 40 vėluvų įvairių spalvų su lietuviškąja vycia vydyryje. Iš 40 18 vėluvų buvo pristatyta įvairių Lietuvos sričių, kaip antai Trakų, Vilniaus, Gardino, Lydos, Kauno ir tt., kiti buvo pristatytos pavaldinių Vytauto kunigaikščių ir totorių. Lietuvių turėta ties Gruenwaldu ir kanuolės.

Abelnai turime pastebėti, jog visos paskalos apie Lietuvos armijos nereguliariskumą ant nieko neremtos, antraip, istorijoj randame aiškius nurodymus, kad lietuvių armija buvo puikiai sutaisyta ir labai gerai išlavinta. Stai ką randame apie tai pas Narbutą*). "Idant pa-

*) Narbut "Dzieje N. L."

rodyti Zigmanto pasiuntinui Gerzdorfui lietuvių armijos discipliną ir kariską gabumą — du vyriausius armijos karvedžius, Goštaitą ir Zodevaitį, — išvedę ant lygumos skaitlingas lietuvių rindas, gerai apginkluotas, pradėjo daryti įvairius kariskus bandymus, gražiai ir

tvarkoje viską atlikdami. Iš rindų darė trikampius, (turmas), iš jų — keturkampius ir antraip; keturkampiuose ir trikampiuose prišakį stovėjo raiteliai ant gerų arklių, puikiai apginkluoti. Tarpuose trikampių ir keturkampių buvo lengvųjų raitelių būriai.

Lenkų kariūnė stovėjo nuosaliai. Karalius, išsijęs ant kalnelio, parodė pasiuntiniams lietuvių armiją.

Nors sunku tikrai pažymėti tikrą skaitlių dalyvavusiųjų kovoje ties Gruenwaldu, galima vienok išskaičiuoti maž-daug jų skaitlių pagal vėluvas. Prie kiekvienos vėluvos buvo apie 200 raitelių ir 4 syk tiek pėstininkų, taigi iš viso apie tūkstantį žmonių.

Jaigu daleistume, kad prie kiekvienos vėluvos buvo pilnas kariuvių skaitlis, tai iš viso suvienyto lietuvių ir lenkų armijoje būtų nedaugiau 90.000 žmonių, o su visais tais, kurie buvo guolyje ir nedalyvavo kovoje, nedaugiau 100.000 (šimto tūkstančių) kariuvių.

Kaip buvo viršų minėta didžiausioji kariūnė dalis buvo medžių ir krūmų ūksmėje, tikslai nedidelė lietuvių kariūnės dalis buvo išsitiesusi ant tuščios lygumos. Kryževiai buvo manę iš pradžių, kad tai visa priešų armija.

Jodinėjo Vytautas išsitiesusių rindų tarpais, iš galo į galą, peržiūrėdamas susirindavusius kariuvis. Jau daug arklių, nualsėję, apmainė Vytautas, jau keliatą kartų apjojo visas rindas; nekantravo, kariuvių laukdami įsakymo šokti ant priešų, o Jagaila vis dar meldėsi klausydamas mišių, užpakalyje išsitiesusių armijos.

Kryževiai, matydami išsitiesusią pakalnę priešais juos lietuvių armiją, džiaugėsi, kad jie, būdami ant kalno, galės lengviau, išsibėgėję nuo kalno, sutrenkti priešus ir matydami tikslai dalį armijos, išsikišusią iš girios, manė, kad tai yra visos priešų jėgos. Išanksto jau kryževiai židaujęs lengvai apgalvoti priešą.

Jr ištisų, kryževiai buvo surinkę po savo 50 vėluvų didelę kariuviską jėgą, geriausia kokią tik galėjo tuomet išstatyti Vakarų Europa. Iš viso po kryževių vėluvomis buvo apie 83.000 kariuvių.

Buvo tai viena iš didžiausių armijų, kokia matė anuo metu Vakarų Europa. Buvo ten garsiausi Europos karžygiai, atėję kryževiams talkon iš Anglijos, Prancūzijos, Vokietijos ir kitų šalių. Buvo ten karžygiai veik iš visų Europos šalių. "Baltosios skraistės" (kryževiai) buvo tikslai seimyninkais ir vadais; buvo jų ties Žalgiriu nedaugiau 700. Ant jų baltų skraistų juodavo kryžiai. Virš kariūnės plevėsavo vėluvos su dideliais kryžiais per vidurį.

Prieš patį kovą lietuvių ir lenkų armiją apėjo vienas būris čekų samdinių ir perėjo į kryževių pusę. Samdinių vadas, atėjęs pas mistrą Ulryk'ą, pasakė, atnešas jam pagalbą 300 kardų. Ulryk'as ant to jam atsiliepė: "aš ne Kristus, nereik man Judošiaus!" Sugėdinti samdininkai sugrįžo atgal.

Labiausiai kryževiai troško kovos, bet ji negalima buvo tol, kol lietuviai liko girių ūksmėje. Kryževiai nepratę buvo kovoti vietose nelygiose ir medžiais apaugusiose, nes vyriausias raitelių ginklas buvo ragutinė, su kuria galima buvo kovoti raitu atgal, o tam reikalingas lygus ruimas. Užtatai kryževiai negalėjo užplūti ant lietuvių ir lenkų armijos, pagirų srovinių.

Negana to, kryževiams labai kenkė vidūdienio saulės karštis, kuris daug jautresnis ant kalvų, kur stovėjo kryževiai, negu apaugusioj medžiais žemumoj, kur stovėjo lietuvių ir lenkų kariūnė, o prie to prisidėjo dar pailsimas nuo žygio, padaryto tą dieną sunkiose geležies šarvuose. Kryževiai negalėjo nei pasislėgti, nusiėmę šarvus, nes kiekvienoj valandoj galima buvo tikėtis lietuvių ir lenkų užpuolimo.

Tokiom apylostom esant, pradėjo tartis kryževių vyriausybė, pirmininkaujant Didžiamjam Maršalkai Fridrikui Wallenrodtui. Tarės, kaip čia pradėjus kovą, kaip išvilioti priešus iš girios į lygumą. Du senu prityrusių karžygių, gerai pažįstančių senovės karės papročius, patarė, jog, nenorintarbijant priešui išeiti į kovą, paprasta yra siųsti jam du nuogų kardų, kaip ženkla išsiskaido jo į kovą tuojau, po ko jau nepriderėjo priešui kovos šalintis.

Patiko tarybai tas sumanymas ir tuojau buvo nuspręsta pasiųsti du šauklius su nuogais kardais. Čia-jau buvo nutarta pasitraukti mažumą atgal, duodant daugiau ruimo suspausti lietuvių ir lenkų kariūnė. Šaukliams buvo įsakyta apie visą tą pranešti priešui. Buvo tuojau išskirti du prakiliausiu šaukliu, vienas vengrų karalius Zigmanto, kitas Stetino kunigaikščio. Kiekvienam buvo įduotas nuogas kardas. Abudu šaukliu nuvyko į lietuvių ir lenkų kariūnė, stovincia pagirij.

Šaukliai, atvykę pas Vytautą ir Jagailą, įteikė nuogus kardus ir tarė:

"Atnešam jums vardu didžiojo mistro, didžiojo maršalkos ir visų kryževių štuodu nuogų kardų, kaip pagalbą ir padrasinimą į kovą, kurią šiandien turėsite atlikti. Leidžia jums kryževiai išsiskirti kovai vietą, kur jus patis panorėsite. Negaiškite užtatai ilgiau ir nesislapykite baimingai giriose, nesislankite nuo kovos, kurios juk vistiek neišvengsite".

Kuomet taip kalbėjo šaukliai, kryževių armija sujudo ir pradėjo traukties atgal, darydamą ruimą kovai ir tarytum ragindama lietuvių ir lenkus prie užpuolimo. Jagaila atsakė pasiuntiniams savo ir Vytauto vardu:

"Pašalbos tejiškau pas Dievą, o ne pas (Toliaus bus).

Tikejimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams.

P. D. Chantepie de la Saussay.

Teologijos profesor. Amstordame.

Vertė J. Laukis

lapais skaitome nepavyksia. Klysta teip pat ir Wellhausen, laikantis ganitus tiesiog krikščionimis: jie tuomi tai ir skiriasi, kad jie ne krikščionys, ne žydai, ir ne magai, apskritai nepriklauso nė prie jokio oficialinio tikejimo išpažinimo, tik gvilenda tikejimus klausimus savo nuosavu supratimu, idant, antgalo, prisidėti ar prie krikščionio arba prie islamo.

Neturime stebėtis tam, kad Arabijoje Mahometo laikose buvo toki žmonės; priešingai, jei mes paseksime tikejimišką tos gadynės vystymąsi, tai priešingas apsirėiskimas turės mums rodytis stebėtinu.

Todėl mahometonai klysta, vadindami prieš Mahometo laikų gadynę "nežinybės gadyne" (al-djahilijas), lyg kad tikro pažinimo Dievo tuomet dar niekur nebūtų Arabijoje buvę. Priešingai, ten buvo tasyk krikščionys, žydai ir net musulmanai, turėjusie tokią pažintį; tikslai jie neaiškiai suprato, kaip toli šitas Dievo pažinimas sutinka su senu papročiu ir nepažino dar tos nuoseklios monotejybės, kuri buvo mekikiškojo pranašo sutverta.

47. MAHOMETO GYVENIMAS.

Nusistatymo galitai. Ibu-Gilam, žien Mahometa, vertimas G. Vello (1864); J. Wellhausen, Muhammed in Medina (pagal Vadiik. Kitab al-Maghazi 1882). Tę paties mitejo Skizzen und Vorarbeiten IV (1889); Ganje, La vie de Mahomet etc (1732); G. Vell, Muhammed der Prophet (1843); Wm. Muir Life of Mahomet (4 tom., 1859); L. Krel, Das Leben und die Lehre des Mahomet (3 tom., 1859); L. Krel, Das Leben des Mahomet (1864); G. Grimme, Muhammed (1832—1895). Trumpas populiariskasis išėjimas pas Moideke, Das Leben Mahomeds (1863). Kaip indiškojo musulmano veiklas, idomu: Syed Amer Ali, A critical examination of the life and teachings of Mahomet (1873). Be to yra dar visa eilė maždaug nuosekliai išdėty Mahometa biografijų encyklopedikojų ir istorikojų puobūdy veikluose, iš kurių geresni už kitus: Komen de Perseval, Essai sur l'histoire des Arabes avant l'Islamisme, pendant l'epoque de Mahomet etc. (3 tom. 1847—1848). A. Mueller, Der Islam in Morgen und Abendland (Onkeno istorijoje).

Mahometas, Abdallacho sunus, gimė Mekkoje 570 m. Jis buvo iš Gašimo giminės, priklausiusios prie koreišitų, bet jo tėvai toli nebuvo iš pačių garsiausių. Jo motina Amina, likusi našlė, pirma sunaus gimimo, gyvenimo gana sunkiai. Bet apie pirmuosius Mahometa gyvenimo metus žinoma yra labai mažai, nors paprastai padava kiek išgalėdama dirbo, šitos spragos papildymui ir tokiu būdu šitam tikslui susirinko nemaža pasakojimų, maž-daug poetiskai pamargintų. Tolygus veikalai ir po šiai dienai gana tankiai skaitomi rytuose Mahometa gimimo dienoje (Maulid-an-nebi), ir nors turiniu abelnei imant jie visi panėsi į viens kitą, bet būtų didelė klaida iš mus pusės šitame supolime matyti istoriskos tikybės priparodymą. Tarytum tikru yra tas, kad neziurint į seimynos vargumą, kudiškis auge pas auklė — beduine Chafing, tuolaikiniu turtingu Mekkos vaizbių įpročiu. Padava prikergia prie to, kad kartą archangelas Gabrielius atvėrė pranašo kumą ir išėmė iš ten šmotą sukepusio kraujo, tą piktębės dalį, kuri buvo jame. Aisku, kad šitas pasakojimas išėjo iš klaidingai suprastos Korano eilutės: — "ar ne mes atvėrėme tau krutinę?" — (eil. 94, 1).

Mahometa motina tuojaus pasimirė ir po jos mirčiai jis, tulą laiką išbuvęs pas savo atstumių dėsimų metų seną tėvuką, perėjo augintis pas savo dėdę Abu-Talibą. Tas buvo ir neturtingas žmogus, todėl nėra nieko stebėtino pasakojimuose apie tai, jog Mahometas jaunystėje dirbo prastą darbą ir, kaip valdus darbininkas, ėjo su vaizbiskomis kirbinėmis (karavanais). Sakoma, jog šiteip bekeliaudamas Syrijon, Mahometas susidurdavo su krikščionimis ir žydais ir jog vienas dievobaimingas pusiūolis, var du Bachira pripažino jį pranašu. Mums regisi, kad tokius pasakojimus geriausiai bus atidėjęs į šalį; tikra yra vienas tas, kad jaunasai Mahometas atkreipė į save atidžią vienos turtingos ir kiltos našlės vaizbės jo tolymos giminitės var du Chadidzia. Ji pasiėmė jį pas save tarnybėn ir, neziurint į tėvo nenorą, išėjo už jo už vyro. Manymas, jog to kio nelygaus susijungimo jauno 24 metų vyro su 40 metų našle priežastia buvo žemi motyvai, netinka, matant priderantį poros sugyvenimą. Mahometas likosi ištikimui savo pačiai iki jos myritui ir su dėkinga meile minėjo ją visą savo gyvenimą. Bet pasiekęs dabar žymaus padėjimo vi suomenėje, Mahometas nesijautė dvasiškai patenkintu ir, vienas sau, pradėjo gvilteni tikejimiškais klausimais. Kas privedė jį prie to, kas sužadino jame tokių gvildenimų norą, to mes nežinome. Rods padava primena kairurių gamifų vardus ir terp jų Zaido ibn Amro, kuris vėliau patį priėmė islamą; teipogi Korane (pusl. 16, 105 ir 25, 36) sakoma, jog Mahometas turėjęs kokius ten mokytojus, bet kas jie toki buvo, apie tai nežinia nieko, ir komentatoriai patys vos tegali pasakyti jų vardus. Apskritai labai yra galima, nors ir nėra tikra, jog Mahometas turėjo susisėmimą su tais asmenimis pirma savo pradėjimo pamokslininkauti. Kaip ten nebuk, syki — Mahometui tuomet buvo jau 40 metų. — jam savo įpročiu ant kalno Chira urve atsidavus prakilioms mąstims, pas jį atėjo dieviškasis prišakymas ir jis išgirdo žodžius: "Skaityk" (arba "Skelbk"). Šitas apsirėiskimas, buvęs turbūt pirmutiniu sulyg laiko, iš dėtas Korane (pusl. 96) sekanciais žodžiais: "Skelbk vandan Viešpaties tavo, sutvėrusio žmogų iš sukepusio kraujo, šmoto; skelbk, nes duosius ir mielasirdingas Viešpaties tavo, moknėjęs plunksna, moknėjęs žmogų to, ko jis pirma nežinojo". Dideliai stundintas Mahometas sugrįžo pas savo pačią ir neziurint į tai, kad jį ir jos brolieną Varaka ramino jį, prie ko paskutinsai regimai pripažino jam pranašiską pašaukimą, Mahometas tulą laiką buvo baimėje ir abejonėje, ar jis kokiū būdu nepateko piktų dvasių, dūmų įtekmei. Tokiame dvasios stovyje apsirėiskimai išpradžių neatsikartojė, bet kaip po tulo laiko jam vėl teko išgirsti dangiškus žodžius (pusl. 74) ir apreiškimai ėmė atsikartoti vis tankiau, tai jis liūdesi abejoti ir tikrai įtikino sulyg savo pranašybės pašaukimo.

Čion trumpai apsnėksime visokių manymų apie pranašiską Mahometa dovana. Muio pažvalga, jog Mahometas tikrai pasidavė velnio pagundai, netinka moksliskai kritikai, žiurint į jo dogmatiską uolumą

kia pasirodo pasakojime apie tros impostores, pereitame gi metasimtyj buvo pastatytas ant scenos vienoj Volterio tragedijapalaikėje. Net pas naujuosius raštininkus šitas manymas turi tam tikrą populiarumą; bet priešingai tam kalba ta guodonė, kurią Mahometas pataikė įteikti savo pobūdžiui, butent apsiūciantiems jį žmonėms, ir tvirtybė, su kokia jis visą savo gyvenimą, išsistatydamas persekiojimams ir pavojams, laikėsi savo pasiutinybės, nepaisydamas ant jos pasisekimo; antgalo butų dyvasios priestarų, jei tiek gyvastinės energijos ir protiško vieko butų išsautą apgavybės. Tokiu būdu mes negalime abejoti apie teisingumą Mahometo persitikrinimų. Ne ką daug geresni už privestą apgavybės teoriją, pasistengimai išaiškinti Mahometa apraškas patologiško pobūdžio apsiūciantis. Padava reišiai rodo j tai, jog prie pirmosios ir tulų vėlesnių apraškų Mahometas rodė nerviškos sistemos karščiavimo ženklus ir turėjo priepuolius. Teigi nėra jokios abejonės, kad jis prieto matė ir girdejo dalykus, neatjauciamus objektyvisme realiskame sviete, bet kurie jam rodėsi kaip objektyvūs, kitaip sakant, kad jis turėjo regėjimus, halucinacijas ir tolygius apsiūciantis, kaip mes juos nepavadinume. Pasiremdamas visa tuo, tu, Veil išvedė, jog Mahometas buvo epileptiku, prieš ką su teisybe galima pasipriešinti, jog epileptikai nepamena savo priepuolių ir to, kas su jais tasyk dedasi. Sprenger visaip stengiasi parodyti, jog Mahometas buvo isterikas ir, kadangi isterija visai sunaikina žmogų ant kuno ir dyvasios, tai jis pranašą paveikslino nusenušiu, sugriuvusiu, sunykusiu. Bet šitas tvirtinimas visai nėra istorijos patikrinamas. Nuosai jis įsitikėjimas j save ir vienumas visos Mahometo esybės nė kartą nesukliudyta ir dabar reišiai pasirodo mums Korane, kurio silpnos pusės nurodo mums j protą neapsipazinusį su logišku protavimu, o ne j psichiską sugriuvimą (A. Mueller).

Ir teip, jeigu visos paminėtos teorijos pasirodo netinamomis, tai liekasi Mahometą pripažinti tikru pranašu. Tikėjimas j tai, kad jis ne sava valia ėmėsi skelbti, bet buvo tam pasauktas jo dangiškojo Valdovo, ne tik tapo išeitiniu jo veiklybės tasyku, bet ir ant visuomet pasiliko jame kaip po persitikrinimas teip nepajudintas, jog jis nė kartą nepaabejojo apie tai. Bet šitas tikėjimas nė kartą neužkenkė jam naudotis didžiausia nuoregybe bei aštriausiu diplomatišku apskaitymu kaipogi ir mažesniais budais savo idealo įvykdinimui. Tokiu būdu jo negalima pavadinti nė apgaviku nė bepročiu. Ar jis stovi doriškoje atnašoje ant tokių augstumo, kokios mes, eidami nuo paimtos mąsties, skaitome sau tiesą nuo pranašo reikalauti, tai yra kitas dalykas. Prie šito klausimo mes sugrįšime mūsų trumpos biografijos pabaigoje.

Įsitikinę j savo pašaukimą, Mahometas leidosi pamokslininkauti atvirai. Kuomet tikrai tas buvo, nėra gerai žinoma. Sutinkamai su arabų suopročiais jis pirmiausiai ėmėsi versti savo šeimyną ir kaip jo pati, dukters, pouniai Ali ir Zaid ir draugas Abu-Bekr jo mokslą priėmė, tasyk jis pasiūlė j ir kitiems Gasmaitams. Bet čion jis turėjo mažą pasisekimą. Jo dėdė ir globėjas Abu-Talib, žmota, veltui stengėsi pertikrinti jį atsisakyti ginės Mahometą, veltui stengėsi pertikrinti jį atsisakyti nuo savo pamokslininkybės; antras dėdė Abu Lachab su koliojimais atmetė jo pasiūlinimus. Prie tokių aplinkybių tikinčių sakitilus augo labai pamazi ir dauginosi vieninteliai ačiū vergų ir be intekmės žmonių prisidėjimui, teip kad praleidus gana didelį laiko tarpą, atstverčių skaitilus vos tepasiekė 43. Prieš vergų perėjimą j naują tikėjimą jį savininkai pasiskubino panaudoti aštrias priemones, nuo kurių išsigelbėjo tik tie, kurie buvo išpirkti laisvės gana pasitarinio Abu-Bekro; kitiems Mahometas nenoromis turėjo leisti atvirai nuo jo ir jo mokslo atsisakyti, idant jie galėtų buti bent slaptais jo pasekėjais.

Vienok Mahometas nežudė vilties ir dar su didesne energija stengėsi gauti pasekėjus už savo šeimynos ribų. Be nuoslo jis skelbė Allacho didybę ir galybę, dėdamas priedėmėn visiems žmonėms islamą, tarjant, pilniausią atsidavimą ir visiską priguldingumą Allachui. Su atsivertimu negalima laukti, kalbėdamo jis, nes tuojaus ateisias Allacho teismas, ir koksai teismas! „Už tiesą, išsipildys tasyk tavo Viešpaties bausmė ir niekas nevalios jos suturėti. Dangus tą dieną sudrėbės ir kalnai išsijudins iš savo vietų. Vargas tasyk netikams“ ... ir tt. (Sura 52). Kuogviausiais, kuoveidžiausiais dažais vienval piešė jis tos baisios dienos baisybes, pragarą kančias, netikių laukiančias ir rojišką laimę, paskirtą musulmanams. Butų neteisinga su Sprengeru žiūrėjus j šituos paveikslus tik kaip j „bauginamą įrankį“ ir nemačius juose nuosirdaus persitikrinimo išraiškos ir rupesties savo vienalaikijų laime. Teip pat mažai pamato turi Grimmo manymas, jog mokinimas apie visavietinį teismą buvo Mahometo pritaikytas kaipo akinantis dvasiškas budas, kuriuom jis norėjo laimėti pasekmę savo socialistiškojo pobūdžio bandymui išeiti prieš tulas ypatingai labai išsiplatinusias visuomeniškas savo laikų, piktybes, nes, sulyg Grimmo manymo, — manymo visiški klaidingo, — toksai buvęs pirmapradinis islamo pobudis.

Bet teismo diena, kurios atėjimo, sprendžiant iš tulų Korano vietų, Mahometas laukė išpradžių greitu laiku, vis neatėjo ir Mekkos gyventojai dar labiau ėmė pranašą pajaukti. Jie reikalavo nuo jo stebuklų įsitikinimui j jo dievišką pasiuntinybę, ant ko jis atsakydavo nurodydamas j dieviškos galybės stebuklus gamtoje ir žmogaus sutvėrime. Kadangi jis savo praserėjimus skelbė, kaip tas priimta buvo pas pranašus, matuotos prozos formoje, tai ir apie jį teip mūrėkė, kaip apie naują poėtą, skelbė j ar paikšą. (Sura 52, 29—30; 21, 5, 68—, 3—52). Jam gi raminant save tuom, kad ir buvusieji pirma jo pranašai buvo pajaukiami ir net persekiojami savo vienalaikijų, žinoma tik savo pačių nenaudai, nes neatmainomas Dievo žodis tuojaus išsipildydavo, ir tankiai jam panasias istorijas pasakojant sutvirtinimui tikinčių ir pagrūjomui priešininkams, jam buvo užmetama, kad jis savo manomasias apraškas gaudavo ne nuo Allacho, bet tiesiog iš tų versnių, prie kurių jis nusisidavavo.

Ikišiolai Mekkos gyventojai pridudavo mažą svarbą Mahometo miriams, bet kaip 615 m. tulį pranašo šalininkų persikėlė j Abissiniją, tai jie j šitą dalyką atsižūrėjo rimčiau dēlei galimo nemalonaus susidurimo su abissiniskuoju negusu. Mekkoje dar neužmiršo apie tai, jog Mahometa gimimo metais pagardėn atėjo abissiniska kariuomenė su milžinišku drūmliu ir be maža ko nesugriovė Kaabą. Todel koreisitai ryžosi su Mahometu taikytis ir, jam susitaikant, norėjo, idant jis pripažintų Allacho dukteris, jei ne dievėmis, tai bent galingomis dangiškomis esy (Toliau bus).

IS VISUR.

Didžiausiamė Gruenvaldo apvaikščiojime; įtasytame Krokavoj, buvo atidengtas paminklas Jagailai. Ant augsto granitinio pagrindo raitas Jagaila su nuleistu kardu, apačioj stovi Vytautas, pasirėmęs ant kardo ir žiuri j sugrūmtą kryževį. Šitą paminklą darė didžiai talentingas lietuvis dailininkas Vivulskis. Lėšas paminklui davė lenkas aristas Paderevskis. Atidengiant paminklą, Paderevskis pasakė, prakalbą, kurioj pabrėžė, kad paminklo idėja nesant neapykanta, bet meilė. Miesto taryba įrengė Paderevskio pagarbinią.

Jau buvo minėta „Lietuvoje“, kad Muenchene dailės parodoje artistas Fabianskis buvo išstatę paveikslą, parodantį, Rosijos kraugerungumą. Dabar šį paveikslą bavariskoji valdžia jau išmetė iš parodos, būk dėlto, kad neįeistų Rosijos carą.

Sako, kad Krokavos miesto prezidentas Leo ir magistratas nepriėmė j Gruenvaldo apvaikščiojimą Rosijos delegatų. Nepriėmimo priežastis esą politiškos.

Rosijoje numirė garsingas baletmeisteris Marius Petipa.

Rosijos valdžia Rygoje įtase apvaikščiojimą 200 metų sukaktuvių Rygos prijungimo prie Rosijos. J Rygą buvo suvaziavę daugybė biurokratų, buvo atvaziavę Stolypinas, daugybė ministrų ir pats caras. Caro pasitiktų buvo suvaryti visi Liliandijos stasinos.

Chinuosė valdžia uždraudė besimokinančioms svetimosios kraštuose chiniečiams vesti moteres svetimitautes.

Nicaraguos prezidentas Madridis atsisaukė j Vokietijos valdžią su pasiskundimu ant Jungtinių Valstijų šiaurinės Amerikos, kurios kišasi j vidurinius Nicaraguos respublikos reikalus ir tokiu būdu sunkina suvaldymą revoliucijos; prašė užstoti už Nicaragą. Vokietijos vienok valdžia atsakė, jog j tuos dalykus kištiesi negali. Toki jau pasiskundimai išskūti: Prancūzijai, Anglijai, Italijai ir Ispanijai.

Popiezius vėl pakėlė protestą prieš Ispanijos karaliaus manifestą, išleista liepos 10 d., kuriuo leidžiama Ispanijoj nekatalikams statyti bažnyčias savo išveidžta panašias j katalikiškas. Popiezius reikalauja, kad tasai karaliaus dekretas butų atšauktas. Ispanijos valdžia vienok nemano nusilenkti, bet rengiasi savo pasiutini, esantį prie popiežiaus, atšaukti.

Vokietijoj nusibankrutino akionieriškas bankas Dortmunde. Jo akcijų vertė nupulė: liepos 2 d. dar už akciją mokesio po 118,9 mrk., o dabar moka tik po 6,50 mrk. ir tai nėra norinčių pirkti.

Netoli Acayape Nicaraguos revoliucionierių generolas Moncado sumušė prezidento generolą Larą. Jo kareiviai nuo mušio lauko j visas šalis išbėgiojo.

Cholera Maskolijoj siaučia 42 gubernijose. Nuo gegužės mėnesio iki liepos 25 d. buvo 37,652 apsirgimai, o 16,651 ypatą pasimirė. Paskutiniuose laikuose skaitilus apsirgusių pasididaujo. Paskutinėj savaitėj užsibaugusioj liepos 23 d. buvo 13,374 apsirgimai, o 5,979 ypatos pasimirė. Peterburge vidutiniškai kas dieną apserga po 40 ypatų, 12 buvo mirę. Ligonbučiuose yra 514 cholera sergančių, o tame skaitliu 38 vaikai.

Ant vokiškojo kariškojo laivo „Bluecher“, dėl negero valgo jureiviai pakėlė riaušes. Laisvas, jau išlaukęs, sugrįžo j Kielo uostą ir jureivius pergabeno ant kranto.

Dėl menko šiemet kviečių uždėjimo Prancūzijoj, visoje Europoj kviečių kainos pakilo. Paryžiu, už 100 kylogramų kvie-

čių moka 28,50 frankų, už 100 kylogramų miltų moka 60 fr. Duona Paryžiuj pabrango 5 centimais kilogramas.

Ant salos Kubos, mieste El Caney, provincijoj Santiago, sukielo juodspalviai. Jų suvaldymui išsiuntė kariuomenę, kurie juodusius nuvijo j kalnus. Bet valdžia laukia visų juodųjų sukilimo, neišskirianč karvių. Ant Kubos gi daugiau yra juodųjų negu europiečių.

Vengrijoj, užgimusiuse nuo debesų praplyšimo tvanuose aplinkinėse miesto Dees prigėrė 25 ypatos.

Airijoj, mieste Belfast sudėgė Kilvin hotelis. Sudėgė tris hotelio tarnai, o daug svečių sunkiai apdegė, tame skaitliu jie taipgi Chicagos presbiterijonų pastorius Mc Canghan ir jo moteris.

Austrijos konsulus Pittsburgė apreiškė, jog Austrijos valdžia uždraus arba bent apsunks savo ūkėsams kelionę j vakarinę Penssylvaniją ir vakarinę Virginiją, kadangi čia anglių kasyklose darbininkai labai išnaudojami.

Rugpjūčio 3 d. 1911 m. apvaikščios 100 metų sukaktuves savo gyvenimo Bleslano universitetas. Jis perdirbtas j laisvą universitetą iš buvusio čia jezuitų universiteto ir protestoniško universiteto, perkeltos iš Frankfurto prie Odero.

Vokietijoj, Kaiser kalnuose, trenkė perkunas j namus, kuriuose buvo nuo lytaus pasislėpę 16 turistų ir juos apšvaigino.

Vokietijoj pereitą savaitę siautė audros su ledais ir vėtromis, kurios labai daug nuostolių pridėjo. Giriose išvartė medžius, aplinkinėse Vorinbergo išaikiu visus apynius ir vien apyniuose padarytus nuostolius skaito milijonais markių.

Vokietijoj, mieste Dortmund nusibankrutino bankas. Skolos banko siekia 12,500,000, o jo turiai tik 3,000,000. Taigi kreditoriai negali atgauti nei ketvirtos savo pinigų dalies. Banko direktorius Ohm suimtas. Bankas turėjo filijas 20 pramoningųjų Vokeitijos miestų.

Revoliucija ant salos Kubos, Provincijoj Santiago, tapo užsloginta. Revoliucionierių vadovs, generolas Mimet pateko nelaisvėn. Susirėmimo su valdžios konstabeliais daug generolo Mimeto šalininkų likosi užmuštų.

Peterburge suėmė 8 žymius urėdinius, tame ir pulkininką Akimovą. Juos kaltina už pasisavinimą viešų pinigų ir kyšių ėmimą.

Anglijos parlamentas užgėrė is karaliaus prisiekos išmesti žodžius, užgaunančius katalikus.

Paryžiaus teismas pasmerkė garsų prigavėją Rochitte už prigavytes su pagalba jo įsteigtų kompanijų dviem metams kalėjimui ir užmokėti bausmę 600 dol. Rochette išmėtė, ar pasisavinimo milžinišką pinigų sumą 12 milijonų dol.

Rytinėj Maskolijoj, mieste Zlotonsk, vietinio kalėjimo kaliniai atėmė ginklus nuo sargų ir su ginklais pabėgo 7 kaliniai. Išsiusta juos gaudyti kariuomenės penkis pabėgėlius nušovė, bet dviem pasisekė ištrukti.

Prancūzijos pakrantėse nari ant jūrių dugno rado dvi sidabro stangas sveriančias 50 kylogramų. Ant jų buvo užmušti 1698 metai. Manoma, kad tos sidabro stangos paeina nuo paskanudytų mušyrie prie La Hougen holandiskų ir angliskų laivų. Be abejonės ant jūrių dugno yra ir daugiau sidabro, o gal ir aukso. Valdžia leido vienai kompanijai įieškoti skarbo ant jūrių dugno. Kompanija pasižadėjo 20%, taigi penktą radinio dalį, užmokėti valdžiai.

Anglijoj, Portsmouth, naktyj atliko mėginimus su nauja

kambole. Jos kulkos turi cilindrą pavidaį, jos apteptos masą, kuri šaujant užsidega ir tokiu būdu ypat naktų kulkos kelia galima matyti. Ar mėginimai gerai pasisekė, apie tai laikraščiuose žinių nėra.

Laikraščiai praneša, buk maskoliškos valdžios šnipai sukravė dabar sau lizdą, Belgijos sotapilyj Bruxelles; tulį šnipai j Paryžiaus persikėlė j Belgiją. Buk ten yra pagarsėjęs žydas Harting, o dabar prie jo prisidėjo Boleslav Brodskij. Jis buvo užsirasęs studentu Liege politechnikon, bet kaip pasirodė, liekčių niekada nelankė, bet šnipinėjo tarp maskoliškųjų studentų.

Vokietijos valdžia persegti žmones prieš siuntinėjantį pliaukus is Londono „Oppenheimer Co.“, kuri garsina apie milžiniškus deimantų laikus, Afrikoje vokiškoje teritorijose. Vokietijos valdžia užtikrina, kad nei tokios teritorijos Afrikoj nėra, kaip nėra valdžiai žinoma nei Oppenheimer kompanija.

Dėl nuolatinių protestų ir statomų reikalavimų, Ispanijos valdžia atšaukė savo pasiuntinį prie popiežiaus ir tokiu būdu pertraukė su juom diplomatiškus susisėmus.

Kadangi Amerikos užsienių ministeris Knox, nesusinėšęs su Europos viešpatystėmis, nori esančiai Afrikoj negrų respublikai Liberai parupinti paskolą 1,500,000 dol., tai Prancūzijos valdžiai tauraujanti laikraščiai garsina, jog Prancūzija tik tuomkart pritaras paskolai, jaigu paskolą ant lygių tiesų dalyvaus Prancūzija, Anglija ir Vokietija, taigi Europos tautos turinčios Afrikoj svarbesnius negu Amerika reikalus.

Dėl šalto ir lytingo oro užderėjimas kviečių Prancūzijoj šiemet menkas. Nuostolių lytų is šalų padarytus skaito ant 400,000,000 dol. Kviečių šiemet surinkta tik 312 milijonų bušelių, pernai gi 370 milijonų bušelių.

Angliskos valdybos Indijų valdžia laukia žmonių sukilimo Tibet.

Liepos 28 d. mieste Mexico laikė kalbą Argentinos pasiuntinys. Savo kalboj jis neprielankiai atsiliepė apie Jungtinius Valstius šiaurinės Amerikos. Perstate, jog vienuose jų pesielgiuose matyt ne meilė žmonijos, bet godumas. Godumas jų matyt ant Kubos, ant Filipinų salų, Panamoj, o dabar Nicaragvoj. Žmonijos meilė tai tik esąs dangtis uždengimui žemiausio godumo.

Vokietijoj, kaime Wechede, dešimties metų vaikas paliktas prižiūrimi jaunesnės seseris, įsikinkė j vaikų vežimutį jaunesnį brolį, nuvaziavo prie prudo ir vaiką įmetė j vandenį. Truksta ir sesers — mano, kad jis ir ją nudėjo.

Paryžiu, susimušus dviem automobiliams, likosi užmuštas vienas is žymesnių vietinių daktarų. Daktaras Duchastelet. J am oėdus j automobilį, kada dar ne visas buvo priręnta, jo mašina leidosi bėgti ir užbėgo ant priešais bėgančio automobiliaus. Daktaras taip sunkiai tapo sužeistas, kad jis nuo kraujo ištekejimo pasimirė. Pasirodė, kad automobilį privertė bėgti lytaus lašas patekęs j garinį katilą. Taigi daktaro mirtį pagimdė lytaus lašas.

Liepos 8 d. Londone pasimirė George Ross, karalius Koshkieting salų, 700 mylių nuo Jacos. Karalius yra skotas, bet salos tos apgyventos malajų, turi 1000 gyventojų.

Sulyg Anglijos valdžios pagarsintos ataskaitos, palaidojimas Anglijos karaliaus Edvardo VII atsiejo \$202,500. Priėmimui svetimų delegatų išleista \$62,500.

Anglijos Kolumbijoj esą sutarsta aukso vietos. Aulso gysloj

turinčios nuo 30 iki 100 pėdų storio ir labai toli nusitraukiančios.

Buddistų vienuolynas Europoje. Atkeliaję is Indijos trys buddistai, tarp jų vienas vokietys, o vienas holandas, ketina įkurti Europoje (Sveicarijoje) buddistų vienuolyną ir platinti buddistų tikėjimą.

Plikųjų draugija. Vokietijoj, Berlyno mieste slaptoji policija susekė slapta plikųjų draugiją. Tos Draugijos sąnariai savo susirinkimuose vien tai tedarė, kad grožėjosi plikais vyry ir moterų kūnais. Įsigavusi tokian susirinkiman policija tuojais paliepė visiems ten buvusiems vyrams, moterims ir merginoms apsilvkti ir surašė visų vardus. Draugija panaikinta. Surašytieji turės stoti teisman.

Berlyne tulas Rosijos išeivis Kalinovskis susirgo ir numirė choleros liga. Visus, kurie tik buvo suėję Kalinovskį, suėmė j choleros baraką apdabojimui.

Ispanijoj prasideda kova su Vatikanu ir kunigija. Diplomatiški susisėimai su popiežiu pertraukti. Katalikiškię laikraščiai savo šalininkus šaukia kovon.

Nicaraguos revoliucionierių generolas Moncado sumušė pajėgas prezidento Hadru generolo Lara, todėl ir laikį meistą Acayupa prezidento generolas Vasguer be musio miestą apleido ir jį užėmė revoliucionieriai.

Londone, gelumbių krautuvėj Williamso užgimė gaisras. Krautuvė buvo pilna žmonių, todėl ne visi galėjo išsigelbėti; sudegė penkios ypatos.

Tėvynės Mylėtojų Dr-stės Reikalai

Visus raštus Tėv. Myl. Dr-stės reikalus, knopos ir pavienius ypatus raštus siųsti Dr-stės Lft. Kom. nariui ir redaktoriui.

J. LAUKIS, 661 Brick st., Valparaiso, Ind.

T. M. D. III SEIMO PROTOKOLAS.

Raportas T. M. D. išdininoko. Metinės duoklės pribuvo nuo II iki III seimui \$2,392.51. V. Kudirkos raštų išleidimui 163.97. Apdarams V. Kudirkos raštų 463.39. Už parduotas kningas T. M. D. 31.29.

Viso per metus nuo II iki III seimui \$3,051.16. Buvo izde iki II seimui T. M. D. \$2,345.18.

Viso labo abiejų metų \$5,396.34.

Išlaidos:

Mauderodei už V. Kudirkos raštų spaudimą \$2,270.85. J. Gabriui iliustracijų ir kelionės lėšos 801.80. Ženkliams 80.00. Perkraustymas kningų pas kningų 20.00. Išdininoko kaucija 10.00. Algos senam raštininkui A. Ramanauskui 11.00. „Tėvynėi“ už apgarsinimą V. Kudirkos raštų 12.00. A. Olševskui už laiskų atspaudimą 5.55. Išdininoko ir raštininko smulkų išleidimai, persiuntimas pinigų ir kitos smulkmenos — viso 16.25.

Viso išmokėta nuo II iki III seimui \$3,227.45. Pribuvimų buvo viso per metą \$5,396.34. Išmokėta T. M. D. reikaluose viso \$3,227.45.

Visas turtas T. M. D. iki III seimui \$2,163.01. Iš tų pinigų yra nejudinamas (geležinis) kapitalas iki II seimui T. M. D. buvo 110.66. Procento pribuvo per pusmetinį 2.20. Padėta geležinin kapitalo šių metų 10% 167.00. Viso nejudinamo turto \$279.86. T. M. D. išdininokas, A. I. Povilaika.

Raportas T. M. D. kasos globėjų III seimui. Metinės duoklės pribuvo nuo II iki III seimui \$2,392.51. V. Kudirkos raštų išleidimui 163.97. Už V. Kudirkos raštų apdarams 463.39. Už parduotas kningas T. M. D. 31.29.

Viso per metą nuo II iki III seimui 3,051.16. Buvo izde iki II seimui T. M. D. \$2,345.18.

Visu labu abiejų metų \$5,396.34.

Išlaidos.

Mauderodei už V. Kudirkos raštų spaudimą \$2,270.85. J. Gabriui iliustracijų ir kelionės lėšos 801.80. Ženkliams 80.00. Perkraustymas kningų pas kningų 20.00. Išdininoko kaucija 10.00. Algos senam raštininkui A. Ramanauskui 11.00. „Tėvynėi“ už apgarsinimą V. Kudirkos raštų 12.00. A. Olševskui už atspaudimą laiskų 5.55. Išdininoko ir raštininko smulkų išdavimai persiuntimas pinigų ir kitos visos smulkmenos 16.25.

Viso išmokėta nuo II iki III seimui \$3,227.45. Pribuvimo viso buvo per metą \$5,396.34. Išmokėta T. M. D. reikaluose viso \$3,227.45.

Visas turtas T. M. D. iki III seimui \$2,168.89. Iš šitų pinigų yra nejudinamo geležinio kapitalo iki II seimui T. M. D. buvo 110.66. Procento pribuvo per pusmetį 2.20. Šį metą padėta geležinio kapitalo 10% 167.00. Viso nejudinamo turto \$279.86. T. M. D. kasos globėjai: ... Petras Steponavičius, Jonas B. Kardakas.

Raportas T. M. D. kasos globėjų likosi priimtas visais balsais.

KOMISIJOS RAPORTAS.

Jeigos. Nuo pereito II seimo buvo kasoje \$2,345.18. Iėjo į kasą nuo II seimo iki III seimui \$3,045.28. \$5,390.46.

Išlaidos.

Už Kudirkos raštus išmokėta \$3,084.65. Visoki kitoki išleidimai 142.80. Lieka pas kasieriu \$2,163.01. \$5,390.46.

Kningų peržiūrėjimo komisija: A. F. Bredickis, Ignacas Usevičius, Tomas Ivškevičius.

Rekomenduojame: kad kasie rūs užvestų atskiras kningas jeigoms ir išlaidoms ir kad tos kningos butų vedamos geresnėje tvarkoje.

Raportas komisijos peržiūrėjimo T. M. D. išdininoko kningų priimtas.

(Pabaiga bus).

New York. Liepos 26 d. 3-čia T. M. D. knopa buvo surengusi labai gražų vakarėlį pamišėjimui Žalgirio kovos. Svarbiausiu program numeriu buvo p. Gabrio, T. M. D., Literatisko Komiteto nario, referatas „Prie Gruenvaldo“ (Smulkmenų žiūrėk korespondencijoj is Brooklyn). Liepos 28 d. p. Gabrys, kuris čia atvyko kaipo delegatas nuo paryžiškės T. M. D. kuopos trečian T. M. D. seiman, grįžo Europon. 9 val. ryto ant prancūziškos linijos doko susirinko burelis mūsų svečio pažįstamų lydejųsų jį iki laivui: p. Liutauskas, T. M. D. pirmininkas, p. J. J. Paukštis, „Vienyb. Liet.“ išleidėjas, buvęs T. M. D. pirmininkas. B. K. Balevičius ir pp. Bučinskas, Martusevičius ir Alyta is Plymouth, Pa. Lygiai 10 val. ryto p. Gabrys laivą „Le Savoye“, lydimas velyjimais susirinkusių, apleido New Yorko portą. Korespondentas.

NAUJI SANARIAL

Prie 28 kp., Chicago, Ill.: Bagdonas P. S., Žilvitis J. K., Valskaitė P.

Prie 17 kp. South Omaha, Nebr.: Misūnas St., Zalpīs S., Sveikauskas J., Mičiulis V.

Prie 113 kp. Kensington, Ill.: Kazevičia Juoz., Klumbis Juoz., Gražys M.

Prie 118 kp. Grant Works, Ill. (nauja kuopa): Gudavičius Iz., Stankaitis P., Jonikas V., Arėška J., Golubickis F. A., Arbauskas S., Bačkus A., Butkus J., Daeps Kl., Butkus J., Dvėlis J., Dirmantaitė M., Feiza St., Gleznis, P., Gostautas St., Gabraitis Mat., Jurevičius A., Jauinis J., Jovaišas J., Kimbarkas J., Liepa Pov., Maslauskas V., Malonis J., Mikutis E., Marcinukas N., Miselskis A., Naura J., Sroginis V., Alinskas J., Ūsevičius J., Vitas Jurg., Varpečinskas A.

Prie 84 kp. Edvardsville & Kingston, Pa.: Degutis J., Karlačiūnas J., Stravinskis P., Jakovonis A., Ružinskas J., Grigutis M.

Prie 46 kp. Seattle, Wash.: Tamosiūnas Pr., Salnius Mik. T. M. D. Centro Raštininkas, J. Dagis.

Amatų nauda.

Imant aplamai, mažai tarp lietuvių yra amatinių. Lietuvių daugiausia yra paprastais darbininkais. Mat, Lietuva ne pramonės šalis; bet šalis ūkininkų ir bernų. Vienok ūkininkavimas ir bernavimas daugeliui atsibosta tėvynėje, o nėsant pramonės, traukia į platų svietą jėškoti baltos duonos ir laimės. Bet, tame pačiame sviete nelaukia jų aukso kalnai, tik vargas ir skurdas, nes paprastai lietuviams, nemokantiems nei jokio amato, nei kuo nors žinios darbai. Ypač čionai Amerikoje ateivių gyvenimas skurdus ir blogas, jai jie nemoka amato. Čionai nežinoma gauto Europoje mokslo; čia neklusama: kiek tamsta klesy baigia, bet ką tamsta moki dirbti. Žmogus gali būti lankęs ir kelias klesas, bet jauti nemokės nei jokio amato, tai jį laukia vien skurdas ir vargai. Amatininkams gi šioje šalyje kur kas lengviau darbas gauti.

Todėl vienintelis ir greičiausias būdas pagerinimo savo būvio ir atsitikimo nuo skurdo bei vargo yra — išsimokslinimas amatų.

Kitos tautos jau senai suprato vertę amatų ir pramonės, tik mes, gyvendami lyg kokiame atžvilgyje, pasislėpę miškuose, praleidome progas ir atidavėme savo šalyje amatus bei pramonę svietiniams ir tokiu būdu, atidavę namieje duoną svietiniams, tapome priversti jėškoti duonos kūr.

Bet laikas jau pažvelgti į amatus ir pramonę iš kitokio atžvilgio. Mums reikia įsikilti galvoni, kad patol mes neatsikratysime vargo ir skurdo, pakol per pirmus žiūrėjimą į amatus bei pramonę. Mes turime būtinai atsikratyti minties, būk amatai ir pramonė pritinka vien svietinėjams, bet ne mums, lyg kad mes būtume kuo blogesni už kitus.

"Aušros" draugijos kuopa, kaip matyti iš komisijos pranešimo, stengiasi jau įkurti pirmą lietuviams amatų mokyklą. Tai yra praktiškas ir puikus darbas ir visuomenė turėtų šitą "Aušros" darbą kuolabiau siai paremti ir jam pritarti, nes be visuomenės paramos visgi nebūtų galima šito miškinio darbo atlikti. Reikia todėl tikėtis, kad visuomenė greitai ir priitinkančiai jį parems.

Amatininkas.

"Aušros" kuopos steigiamai amatų mokyklai paaukojo šiose dienose p. J. Jokantas daildytės varstotė ir reikalingus įrankius, vertės apie \$40. Už ką jai visai tariau širdingą "aciū". "Aušros" Am. Mok. Komisija.

Iš Chicago Lietuvių Gyvenimo.

P. Šileikos paveikslų paroda užsibaigė. Už visą laiką parodą aplankė apie 100 žmonių abiejų lyčių.

Magiškas perstatymas. S. A. Gedminas, magikas ir spiritistas turėjo liepos 30 d. vakare perstatymą, Sv. Jurgio parapijos mokyklos svetainėje. Rodymas tęsėsi tik valandą laiko. Buvo parodyta 14 magiškių štukų. Stukos, išskiriant kelias, buvo silpnokos. Žmonių buvo susirinkę apie penki tuzinai.

Čekai užpuolė ant lietuvių. Henry Feitl, savininkas valgių ir pieno parduotuvės, 4420 Honore st., 3 vyrai jo pagelbininkai ir jo pati, liepos 27 d. vakare, įsilaužė į Antano Douršo butą ir skaudžiai apkulė ir primušė Douršienę. Visas atsitikimas buvo toks. Namo prižiūrėjas kasdien kaip perėjo į Feitlio rankas ir jis užsimanė, kad tame name, viršų jo krautuvės gyvenanti leituvių išsikraustytų laukan, arba užimokėtų randą už sekantį mėnesį, nuo kada į jo rankas perėjo namas. A. Dourša buvo randą užimokėjęs namo savininkui ir dar turėjo daugiau kaip savaitę laiko iki randos pabaigai, todėl nemanė antur kartą už tą patį laiką mokėti. Feitl gi pradėjo jėškoti priekabių. Užgundė vaikėzus, kad tie lietuvius erzintų. Vaikėžai susėdė ant trepų žaidė kauliukais ir viršuje gyvenančius lietuvius stengėsi nepraleisti, reikalaudami "kvoterio". Liepos 27 d. pas Douršus atsilankė svečias ir su blekine nuėjo alaus parsinešti, kad pavaišins namiškus. Kaulukų žaidėjai bandė išlieti alų ir lietuvių neleisti, todėl šis vienas iš vaikėžų pastumė, o pastumtas kaip ten užgavęs Feitlio vaiką. Vaikas nubėgo pasiguošti. Nėva atkėrsinimui už vaiko užgavimą Feitlio šeimyna, 4 vyrai ir viena moteris, su įvairiais įnagiais k. t. ledo nešimui geležinėmis replėmis, peiliu ir tt. nuėjo mušti lietuvius. Tie, ar ką numanydami, ar šiaip, buvo užsistumę duris. Užpuolikai ilgai nesibaldindami išlaužė gyvenimo duris ir pirmąjį ties durimis stovinčią Douršienę kirtu per galvą. Toji krito ant žemės, o užpuolikai spėrdė ir draskė. Stubojė buvo pora vyrų, bet tie iš pradžių gal bijojosi bei atsakantių ginklų pasipriešinti ginkluotiems užpuolikiams. Paskui visgi puolėsi ant užpuolikių ir pakilo muštynė. Douršienė, turėjusi prie savęs šimtą dolerių pinigų, ir jie dingę. Jos drabužiai buvo apiplėšyti ir apdaužyta burna. Ar pats Feitlis, ar kas iš pašalinių pašaukė policiją. Atvažiavo policija ir pasiteiravusi suareštavo visus užpuolikus ir nusiėvė. Užstatių už juos paranką, jie tapo paleisti. Vos jie sugrįžo namon, vėl atėjo pas lietuvius jiems atsikėrsyti. Bet šiuo antru kartu lietuvių buvo geriausias pasirengęs pasitikti užpuolikus, todėl ne vieną iš jų smarkiai apkulė ir paskui nustumė žemyn, drauge su visais susirinkusiais žiūrėtu muštynės. Pašaukta du policijos patroliai ir suareštavo visi dalyvavę muštynėje. Feitlienė išvaziavo į ligonbutį, bukdė sunkaus jos apkulimo, bet nemana, kad daugiasis tyčioms. Už Douršą paranką padėjo A. Blinstrupas. Liepos 29 d. buvo policijos tardymas, bet nesant Feitlienės, atidėta tolimesniam laikui. A. Dourša liepos 30 d. iš seno gyvenimo išsikraustė kitur.

Užmuštas automobilias. Vaclovas Porčikas, gyvenantis ant 22 place ir Western av., liepos 23 d. turėjo svečią ir jį vakare, 11 val., palydėjo namon iki elevatoriaus. Grįždamas atgal, 22 gatvę per Western av., kur smarkiai važiuojantis automobilis jį pagavo ir ant vietos užmušė. Automobilijie važiuojo koki 5 vyriškiai, gerai įsigėję; iš jų trys suareštavo, o 2 pabėgę. Užmuštasis prigulėjo prie D. L. K. Algirdo Kareivių draugijos, buvo nevedęs; paėjo iš Kauno gub.

Sunkiai sužeistas gatvekario. Liepos 25 d., ant Western av., ties 24 place. Western av. gatvekari suvažinėjo Petrą Česnauskį, vidutinio amžiaus žmogų. Gatvekari nulažė jam vieną koją, vieną ranką ir sunkiai sudaužė galvą. Sužeistąjį nugabeno į ligonbutį.

Suareštavo kazirinkus. Juozapo Nefo saliuje, ant 25 ir Oakley av. apie pora savaitę atgal tapo suareštavęs kazirinkai ir pats saliuininkas. Suareštuojuji turėjo užimokėti arba atsėdėti baimes už savo elgimąsi priešingai valstijos įstatymų.

Gavo batus ir pilvą ir dar tapo suareštotas. Liepos 29 d. tūlas lietuvis, turbūt truputį iškaušęs, nusipirko batus (sulygčionykštės šnektos "šiusus") pas tūlą žydėlį, gyvenantį 4507 So. Wood st. Pirkėjas, parėjęs namon, patyręs, jog batai būvę su popieriniais padais, taigi nuėję juos, turbūt, atmainyti ar kaip. Žydūni nenorint klausyti, jis batus tškė jam į pilvą, paskui dar turbūt ir kumščia pavaišino ir išėjęs laukan, kitą pusę gatvės atsėdėjęs šnektose su pažystamais. Žydas, sustaręs su kitu, pėnės ką į rankas, 40 šėkrai gatvę, prie sėdinčių. Tuo tarpu to pačio žydėlio pašauktas policijos patrolis, privažiudamas pastebėjo, bukdė žydėliai 40 muštų lietuvių, taigi žydėlius suėmė, o lietuvius paliko.

LIETUVIŠKOMS DRAUGIJOMS.

Turiu už garbę pranešti Chicago Lietuvos komiteto organizacijoms, kurios mano prie Susivienijimo Lietuvių Draugijų pristoti, jog tas Susivienijimas labai gerai rėdamas, nieko blogo su juimi negali atsitikti. Turi charterį rekordų, vyriausybę, turi ketletą šimtų dolerių. Rengiasi jau pirkti lotus svetainės statymui. Prie to keletas organizacijų prisidėjo su keliais šimtais dolerių. Dėlto drašiai kiekvienam daugiau organizacijų prie šito Susivienijimo prisidėti, Susivienijimas susirinkimus laiko paskutini nedėdienį kas mėnuo 5-tą valandą vakare svetainėje Petro Adomaičio, 3338 Auburn av. ir kampa 33 place, Chicago, Ill. Gali kiekviena organizacija po tris atstovus pristatyti, bet jie turi turėti mandatus.

Presos komitetas

A. Rudauskas.

Prašome ir kitų laikraščių atkartoti.

Redakcijos atsakymai.

V. Pilotai iš Gių valės. Jai gu Tamsta daugiau pasimokintum ir susipažintum su eilivėm taisyklėmis, mums rodos, Tamsta galėtum nebologas eilutes rašyti. Dabar parašytosios spaudai netinka.

Antanui Balt. Besimokinant augėčiausių mokslų tankiau sia esti ne kuningai. Selpiančios besimokinančius augėčiausiuose moksloose draugijos, ar tai "Aušra" gyvuojanti Amerikoje, ar "Žibūrelis" — Lietuvoje, ar "Parama", besirūpinanti moksleiviams lankančiais vakarinės Europos mokyklomis, kuniungų nelavina. "Aušra" savo konstitucijoje turi paragrafą, jog teologai, taigi kuniungai nuo pašalpos išskirti. "Paramo" gi, kaip savytarpinėje moksleivių draugijoje, sąnariais gali būti ir kuniungai. Tai kodėl gi savo straipsnyje Tamsta, dėl neprilankumo kuniungams, stoji prieš "Paramos" atsisakymą, o tuom pačiu ir prieš tas draugijas, kurios šelpia augėčiausių mokslų moksleivius. Ką gi čia bendro gali turėti kuniungų pamokslai su šelpimu lankančių universitetus? Žinoma, ne iš visų lankančių universitetus draugija turės naudą. Bet taip yra kiekvienoje draugijoje, ir augėčiausio stovinio negu mumsiškė. Tašant medį, vis dang buva skiedrų, tik kurui tinkančių. Argi Tamsta norėtum, kad pas mus būtų geriau negu pas vokiečius arba prancūzus, kurie

senai užsiėmė šelpimu besimokančios jaunimui? Pas mus tik šitai gentikarė pradėjo augtėsiu mokslų jėškoti, kitur tas daroma nuo senai, todėl ir budai šelpimo kitur jau praktiškiau išbandyti.

Drukoriui. Laikraščiai neužsiima mokymu atskirų ypatų, nes tai ne jų pareiga. Laikraščiai užduotis — tai visuomenės reikalai. Jai gu Zimontas negerai daro, tai jam tiesiog, be laikraščio tarpininkystės ir pamokymų reikia siųsti. Kamgi tokiais reikalais visuomenę užimti?

Scriporiui iš Naugatuko. Tai visai privati atsitikimai, tokiais laikraščiai neužsiima. Aprašymai vestuvių, kaip susirinkę linksmosios gali tilpti tik skyrių apmokamų apgarsinimų. Juk visame aprašyme nieko to, kas visuomenę apineančio, kas skirti nuo kitų vestuvių, nėra.

JUOKELIAI.

UŽ MANYMĄ NESIMOKA.

Modelis. Aš manau, kad aš galėsiu savaitę pavičėti Paryžiuje.

Dailininkas. Bet-gi tai brangiai atseina.

Modelis. Nel už manymą nesimoka. ("Illustrated Bits").

Balsuoti rinkimuose paprastai nori tos meterys, kurios nebetur savo šalininkų ir garbintojų.

— Kur yra Onytė?

— Sukuoja ponios aplaukus aname kambaryje.

— O pati poniar yra tenai?

PABRANGINIMAS.

Vyriausias raštininkas. — Mano uošvė prašo manęs, kad ji šiandien pasitikčiau stotyje ir padabotčiau jos šunytį.

Bosas. — Labai gaila, bet tamstos negaliu leisti: turime daug darbo.

Vyr. rašt. — Labai, labai jums ačiū...

NAUJAS TELEFONAS.

A. OLSZEWSKIO Bankas įsteigė naujus telefonus savo Ofise su "Switch Board". Naujo telefono numeris dabar yra DROVER 700.

Kas turi reikala telefonuoti tegul dabar šaukia DROVER 700. Senasis telefonas likosi panaikintas.

APGARSINIMAI.

STREŅŲ DIEGIMAS.

Daugelis gydytojų daktarų pripažįsta, kad ši "skundų reumatizmo" forma, paliečianti nugaros raumenis, paeina nuo neheginisimo gyvenimo, ypač nuo netinkamo valgio ir gerimo. Taip yra ir su kiekvienu reumatizmu. Sergant reumatizmu, reikia daboti, kad virinimo organai, gerai veiktu, reikia valgyti pastipinantį valgią ir turėti atkreiptą atidę į mažiausią kuno veiknių neregulariškumą. Visuomet galima pasitiktėti Trinerio American Elixiru, iš kartaš vyno, kadangi jis greitai apvalo visą virinimo sistemą nuo nereikalingų dalykų, sudrūtinia nervus ir papildo kraują. Jį galima vartoti visokiuose nesveikumuose vidurių, žarnų, nervų ir kraujui išsekus. Vartok jį, kai tik pastebėsi, kad pas tave sumažėjo apetitas arba nusilpnėjo kūnas. Gausi vaistų sankrovosė. Jos. Triner, 1333—1339 So. Ashland, ave. Chicago, Ill.

Ksaveras Strumskis

"Lietuvos" Keliaujantis Agentas.

Ksaveras Strumskis, "Lietuvos" keliaujantis agentas, šiose dienose aplankys Penssylvanijos lietuvius, užrašinėdamas laikraštį "Lietuvą" ir priiminėdamas už jį prenumeratą. Jis turės nuo laikraščio "Lietuvos" išleistojo A. Olszewskio rašytą palaidųjimą ir kvitas, pagal ką galėsite jį pazinti, kad yra mūsų užtikrintu agentu ir galėsite drąsiai jam duoti pinigų už prenumeratą, knygų ir kitokių tavarų, nes mes už jį atsakome.

Ksaveras Strumskis taipgi yra agentu ir mūsų štoro, The Bridgeport Clothing Kompanijos. Jis turės su savim samplius tūly mūsų štoro tavarų ir kas tik ko reikalaus galės per jį užsisakyti, o mes viską prisiusime. Mės sau štoro tavorus gvarantuojame, kad bus toki, kaip mūsų Kataloge aprašyti. Jai gu gavę juos rastų kitokiems, tegul sugrąžina, o mės jam pinigų sugrąšinsime.

Chicago Lietuviškojo Muzikos Konservatorijos

moksias prasidės nuog 8 Rugsėjo. (August). Užsirašinėjimas prasidėjo; užinteresuoti teikis apsilanky: 3246 S. Halsted St. gavimui pilnesnių žinių

Lituviškos Konservatorijos Direktorius

MIKAS PETRAUSKAS.

Draugysčių reikalai.

Ant Pardavimo.

Persiduoda šiaucų šapa (reparat) už labai mažą kainą. Pardavimui prieštasis — lga. Nesuprantanti bižnlo pamokslui. Lietuvių apgyventojų aplinkinė 1422 N. Ashland Ave. kampa Brigham Str. Jėlmas iš Brigham Str.

ardavimui Būrnė ir Grosern, pigiai, po nr. 1456 S. Canal st; atėję persitinkinkite apie gerumą. Parduodu dēto, kad turiu salungą ir negalū dviejų bižnų apžūrėti.

Persiduoda gera kėpykla (bekerne) idirbtų ir gerų vietų, lietuvių ir lenkų apgyventoj; persiduoda dēli beimininko ligo; šita kėpykla parsiaduoda sykiu ir su namu.

Dēli informacijų prašoma kreipties į "Lietuvos" administraciją, 3252 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Pardavimui namai keturiais butais, 6 kambarių kiekviename; viskas gerai įtaisyta; arti lietuvių bažnyčios. 2342 S. Oakley Av. Thomas Mls.

Greitu laiku persiduoda Grocery & Market, lietuvių apgyventoj vietų. Vieto, geriausia Chicagoje. Persiduoda dēto; kad savininkas, persikėjęs su dalininku, negali susikabėti lietuviškai. Viskas įrengta bižnliu. Kreipkitės tuojau šia savaite: Meyer, 3440 So. Morgan St., netoli 35 gatvės, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir mokyklos; viskas pilnai ir naujai įrengta. Krautuvi persiduoda su gyvenamuoju butu ir daršine. 2337 So. Leavitt St.

Pardavimui groserinė ir gardumų, bet mažmoži krautuvi drang su arkliu ir vežimu. Biznis senai idirbtas. Aplinkinė lietuvių apgyventoj; Gera vieta lietuvių. Persiduoda pigiai. Kreipkitės adresu: 2214 W. 23 Place, Chicago, Ill.

Pardavimui nauja mėsinė krautuvi, lietuvių apgyventoj, netoli lietuvių bažnyčios ir moky

